

CARLO GOLDONI

MIRANDOLINA, arba VIEŠBUČIO ŠEIMININKĖ

Trijų veiksmų komedija

Iš italų kalbos vertė

J. ČERNIAUSKIENĖ

VEIKĖJAI

KAVALIERIUS RIPAFRATA

MARKIZAS FORLIPOPOLIS

GRAFAS ALBAFIORITA

MIRANDOLINA – viešbučio šeimininkė

ORTENZIJA - aktorė

DEJANIRA - aktorė

FABRICIS – viešbučio tarnas

KAVALIERIAUS TARNAS

GRAFO TARNAS

Veiksmas vyksta Florencijoje, Mirandolinos viešbutyje

Carlo Goldoni „Mirandolina“

Šlovinkim Bachą, pagerbkim Amūrą!

Kraują jie uždega džiaugsmo liepsna.

Švelniai svaigina mus vynas putotas,

Širdį pralinksmina meilės daina.

Vyno taurę linksmi aš geriu

Ir tik Jums savo žvilgsnį skiriu.

(Vertė I.Oišaiskaitė)

PIRMAS VEIKSMAS

1 scena

(Viešbučio salė)

(Markizas ir grafas)

MARKIZAS. Tarp manęs ir jūsų yra šioks toks skirtumas!

GRAFAS. Viešbutyje jūsų pinigai turi tokią pat vertę, kaip ir mano.

MARKIZAS. Bet jeigu šeimininkė kreipia dėmesį į mane, man tai daugiau tinka nei jums.

GRAFAS. Sakykite, kodėl?

MARKIZAS. Aš markizas Forlipopolis.

GRAFAS. O aš – grafas Albafiorita.

MARKIZAS. Irgi grafas! Grafystė nupirkta.

GRAFAS. Aš pirkau savo grafystę, kai jūs pardavėte savo markizatą.

MARKIZAS. Na, užteks! Aš – tai aš! Mane reikia gerbti.

GRAFAS. O kas jums neleidžia būti gerbiamu? Jūs pats kalbate taip palaidai, kad...

MARKIZAS. Aš esu šitame viešbutyje todėl, kad myliu šeimininkę. Visi tai žino. Ir visi privalo gerbti merginą, kuri man patinka.

GRAFAS. Nieko sau! Ar tik nenorite jūs man uždrausti mylėti Mirandoliną? Kodėl, jūsų manymu, aš esu Florencijoje? Kodėl, jūsų manymu, aš šitame viešbutyje?

MARKIZAS. Ir puiku. Tik jums nieko nepavyks.

GRAFAS. Man nepavyks, o jums pavyks?

MARKIZAS. Man pavyks, o jums ne. Aš – tai aš. Mirandolinai reikalinga mano globa.

GRAFAS. Mirandolinai reikalingi pinigai, o ne globa.

MARKIZAS. Pinigai? Bus ir pinigai!

GRAFAS. Aš išleidžiu po cechiną į dieną, sinjoras markizai, ir nuolat ką nors jai dovanuju!

MARKIZAS. Aš nesakau to, ką darau.

GRAFAS. Nors jūs ir nesakot, bet vis tiek visi žino.

MARKIZAS. Žino, bet ne viską.

GRAFAS. Žino, brangus sinjore markizai, žino. Tarnai juk netyli. Trys paoliai per dieną.

MARKIZAS. Beje, apie tarnus. Jų tarpe yra vienas, kurio vardas Fabricis. Jis man nelabai patinka. Manding, Mirandolina jį nusižiūrėjo.

GRAFAS. Galimas daiktas, kad ji neatsisakytų už jo ištekėti. Tai būtų neblogai. Jau šeši mėnesiai kaip mirė jos tėvas. Jaunai ir vienišai merginai nelengva tvarkytis su viešbučiu. Aš iš savo pusės pažadėjau jai tris šimtus skudi, jeigu ji ištekės.

MARKIZAS. Jeigu ji nutars susituokti, aš ją globosiu. Ir padarysiu... Aš jau žinau, ką padarysiu...

GRAFAS. Eikit čia! Būkim geri draugai! Duokim abu po tris šimtus.

MARKIZAS. Tai, ką aš darau, aš darau slaptai. Ir nesigiriu. Aš – tai aš! (*Šaukia*) Ei, ar yra ten kas?

GRAFAS. (*Sau*) Visai iškrypo iš vagos. Ubagas, o dar pučiasi!

2 scena

(*Tie patys ir Fabricis*)

FABRICIS. (*Markizui*) Ką įsakysite, sinjore?

MARKIZAS. Sinjore? Kas tave mokė mandagumo?

FABRICIS. Atleiskite!

GRAFAS. (*Fabriciui*) Sakysit, kaip gyvuoja mieloji šeimininkė?

FABRICIS. Nieko sau, jūsų kilnybe.

MARKIZAS. Ar jau atsikėlė?

FABRICIS. Atsikėlė, jūsų kilnybe.

MARKIZAS. Asilas!

FABRICIS. Kodėl asilas, jūsų kilnybe?

MARKIZAS. Kokia čia kilnybė?

FABRICIS. Titulas. Aš jus vadinu taip, kaip ir aną kavalierių.

MARKIZAS. Tarp mūsų yra skirtumas.

GRAFAS. (*Fabriciui*) Girdėjote?

FABRICIS. (*Tyliai grafui*) Jis sako tiesą. Skirtumas yra. Iš sąskaitų matyti.

MARKIZAS. Pasakykite šeimininkei, kad ji čia ateitų. Noriu su ja pasikalbėti.

FABRICIS. Klausau, jūsų šviesybe! Dabar teisingai?

MARKIZAS. Gerai. Jau trys mėnesiai kaip tu žinai, o darai tyčia, akiplėša!

FABRICIS. Jūsų valia, jūsų šviesybe.

GRAFAS. Nori žinoti, koks skirtumas tarp markizo ir manęs?

MARKIZAS. Ką jūs norite pasakyti?

GRAFAS. Še tau. Tai cechinas. Tegul jis tau duoda antrą.

FABRICIS. Ačiū, jūsų kilnybe. (*Markizui*) Jūsų šviesybe...

MARKIZAS. Aš nemėtau pinigų vėjais. Nešdinkis!

FABRICIS. (*Markizui*) Duok jums dieve, jūsų šviesybe. (*Sau*) Nėra durnių! Kai tu ne savo dvare, tai turėk ne titulus, o pinigų, jeigu nori, kad tave gerbtų. (*Išeina*)

3 scena

(*Markizas ir Grafas*)

MARKIZAS. Jūs galvojate laimėti prieš mane dovanėlėmis? Nieko nebus! Mano vardas vertas daugiau negu visi jūsų cechiniai.

GRAFAS. Aš vertinu ne tai, kas kainuoja. Aš vertinu tai, ką galima išleisti.

MARKIZAS. Na ir leiskit sau kiek tinkamas. Mirandolina jūsų negerbia.

GRAFAS. Manote, kad ji jus gerbia už nepaprastą jūsų kilmingumą? Pinigai reikalingi, pinigai!

MARKIZAS. Kokie ten pinigai! Reikalinga globa. Susitikus reikia mokėti padaryti malonumą.

GRAFAS. Žinoma! Susitikus reikia mokėti pažerti šimtą dublonų.

MARKIZAS. Reikia sugebėti išmokyti save gerbti.

GRAFAS. Visi gerbs, jei pinigų bus iki valiai.

MARKIZAS. Jūs ir pats nežinot, ką kalbat!

GRAFAS. Geriau už jus žinau!

4 scena

(Tie patys ir Kavalierius)

KAVALIERIUS. *(Išeidamas iš savo kambario)* Koks čia triukšmas, draugai? Tarp jūsų įvyko koks nesusipratimas.

GRAFAS. Truputį susiginčijome vienu svarbiu klausimu.

MARKIZAS. *(Ironiškai)* Grafas užginčija aukštos kilmės reikšmę.

GRAFAS. Aš visai neneigiu aukštos kilmės vaidmens. Aš tik sakau, jog reikalingi pinigai savo įgeidžiams įgyvendinti.

KAVALIERIUS. Na žinoma, mielas markizai!

MARKIZAS. Tiek to! Pakalbėkim apie ką kita.

KAVALIERIUS. Kodėl kilo tarp jūsų ginčas?

GRAFAS. Dėl labai juokingos priežasties.

MARKIZAS. Taigi! Grafui viskas juokinga.

GRAFAS. Sinjoras markizas myli mūsų šeimininkę. Aš myliu ją dar labiau. Jis reikalauja atsakyti į jo jausmus tuo pačiu, girdi, todėl, kad jis aukštos kilmės. O aš tikiuosi palankumo už savo dėmesį. Argi tai ne juokinga? Kaip jums atrodo?

MARKIZAS. Reikia žinoti, ką aš prisiimu teikdamas jai globą.

GRAFAS. *(Kavalieriui)* Jis globoja, o aš darau išlaidas.

KAVALIERIUS. Dėl tokių menkniekių ir ginčytis neverta! Bartis dėl bobos? Pykti? Dėl bobos? Bjauru klausyti! Boba! Kad aš dėl bobų su kuo nors susipykčiau! Nesulauks! Niekuomet jų nemėgau, niekuomet nevertinau ir visuomet galvojau, kad boba vyrui – tik nepakenčiama liga.

MARKIZAS. Na, kas dėl Mirandolinos, tai ji turi daug gerų savybių.

GRAFAS. Štai čia sinjoras markizas be abejo, yra teisus. Mūsų šeimnininkė iš tikrųjų miela.

MARKIZAS. Jeigu aš ją myliu, galit būti tikri, kad ji turi kažką nepaprasta.

KAVALIERIUS. Juokinga! Ką ji turi nepaprasta, ko neturėtų bet kuri kita boba?

MARKIZAS. Ji viliote vilioja savo meilumu.

GRAFAS. Ji graži, moka kalbėti, skoningai ir gražiai rengiasi.

KAVALIERIUS. Visa tai nėra skatiko neverta. Tris dienas aš gyvenu viešbutyje ir nieko ypatingo joje neįžiūrėjau.

GRAFAS. Įsižiūrėkite geriau – gal surasite?

KAVALIERIUS. Kvailystė! Žiūrėjau kaip reikia. Boba kaip boba.

MARKIZAS. Visai ne! Ne tokia kaip visos! Aš esu buvęs pačių kilmingiausių damų tarpe. Nė vienoj jų grožis ir meilumas nebuvo susijungęs taip laimingai kaip Mirandolinoje.

GRAFAS. Velniai griebtų! Man niekuomet nėra stigę damų draugijos. Aš žinau visas moteriškas silpnybes ir ydas. O štai Mirandolinos nė pirštelio negalėjau paliesti – o juk tiek merginausi, tiek pinigų išleidau!

KAVALIERIUS. Visa tai apsimetimas, gudrus apsimetimas! Nelaimingi jūs apžlibėliai! Jūs tikite ja? O manęs ji neapmautų! Bobos! Po velnių visas, kiek tik jų yra!

GRAFAS. Nejaugi jūs niekuomet nebuvo įsimylėjęs?

KAVALIERIUS. Įsimylėjęs? Niekuomet! Ir niekuomet nebūsiu! O kaip norėjo mane apsukti – viską aukštyn kojom vertė! Nė velnio neišėjo!

MARKIZAS. Juk jūs vienintelis savo giminės atstovas. Nejaugi jūs nenorite pagalvoti apie jos pratęsimą?

KAVALIERIUS. Daug kartų galvojau. Bet kai tik prisimenu, kad reikės pakęsti šalia savęs bobą, kad turėtum vaikų – bematant prapuola visas apetitas.

GRAFAS. Kas gi bus su jūsų nuosavybe?

KAVALIERIUS. Aš ir mano draugai naudosimės mano nedideliu turtu.

MARKIZAS. Bravo, sinjore kavalieriau, bravo! Mes naudosimės!

GRAFAS. O moterims nenorite nieko duoti?

KAVALIERIUS. Nė trupinio. Iš manęs jos nieko neišpeš.

GRAFAS. O štai ir mūsų mieloji šeimininkė. Pažvelkite į ją. Argi ne žavi?

KAVALIERIUS. Na jau ir žavi! Man geras medžioklinis šuo keturis kartus geriau!

MARKIZAS. Jūs galite jos nevertinti, užtat aš ją vertinu aukštai.

KAVALIERIUS. Esu pasiruošęs jums ją užleisti, nors ji ir būtų gražesnė už pačią Venerą.

5 scena

(Tie patys ir Mirandolina)

MIRANDOLINA. Sveikinu jus, sinjorai. Kas iš jūsų mane šaukė?

MARKIZAS. Aš, bet ne čia.

MIRANDOLINA. O kur, jūsų šviesybe?

MARKIZAS. Į mano kambarį.

MIRANDOLINA. Į jūsų kambarį? Jeigu jums ko reikia, aš atsiųsiu tarną.

MARKIZAS. *(Kavaliereiui)* Ką pasakysite? Įtikinama, ar ne tiesa?

KAVALIERIUS. Jums atrodo įtikinama, o man akiplėšiška ir įžūlu.

GRAFAS. Mieloji Mirandolina, aš kalbėsiu visų akivaizdoje ir nevarginsiu jūsų prašymais ateiti į mano kambarį. Pažiūrėkite į tuos auskarus. Ar jie jums patinka?

MIRANDOLINA. Puikumėlis!

GRAFAS. Briliantai. Žinote?

MIRANDOLINA. O kaip gi! Aš taip pat nusimanau apie briliantus.

GRAFAS. Auskarai jūsų.

KAVALIERIUS. *(Tyliai grafui)* Betgi, drauguži, kokiais žaisliukais jūs svaidotės!

MIRANDOLINA. Kodėl jūs sugalvojote juos man padovanoti?

MARKIZAS. Tai bent dovanėlė! Pas ją auskarai tampa dvigubai gražesni.

GRAFAS. Jie įtaisyti pagal madą. Aš prašau jus juos priimti kaip mano meilės ženklą.

KAVALIERIUS. *(Sau)* Tai kvailys!

MIRANDOLINA. Aš tiesiog nežinau, sinjore...

GRAFAS. Jūs mane įžeisite, jeigu nepriimsite.

MIRANDOLINA. Nežinau, ką ir besakyti... Aš mėgstu, kad mano nuomininkai su manim gražiuoju sugyventų. Nenorėdama jūsų įžeisti, sinjore grafai, aš imu.

KAVALIERIUS. *(Sau)* Na ir bjaurybė!

GRAFAS. *(Kavaliereiui)* Koks išradingumas! Ar ne tiesa?

KAVALIERIUS. Nieko sau išradingumas! Ryja ir netgi ačiū nesako.

MARKIZAS. Tai jau iš tikrųjų tinkamas būdas veikti, sinjore grafe. Viešai davinėti dovanas moteriai. Ir visa tai dėl tuščio garbės troškimo! *(Mirandolinai)* Mirandolina, man reikia su jumis pasikalbėti be liudininkų. Nebijokit, aš kilnus žmogus.

MIRANDOLINA. *(Sau)* Tai prispyrė jį! Iš jo neprasigyvensi. *(Garsiai)* Jeigu aš jums daugiau nereikalinga, tai aš eisiu.

KAVALIERIUS. Ei, šeimininke! Baltiniai mano kambaryje man nepatinka. *(Su panieka)* Jeigu jūs neturit geresnių, tai aš gausiu iš šalies.

MIRANDOLINA. Yra ir geresnių, sinjore. Aš atsiųsiu jums. Tik man atrodo, galima būtų paprašyti truputį mandagiau.

KAVALIERIUS. Eikvodamas pinigus aš neprivalau sakyti komplimentus.

GRAFAS. *(Mirandolinai)* Atleiskite jam. Jis užkietėjęs moterų priešas.

KAVALIERIUS. Man nereikalingi jos atleidimai.

MIRANDOLINA. Vargšės moterys! Ką jos jums padarė? Kodėl jūs toks žiaurus mums, sinjore kavalieriau?

KAVALIERIUS. Na, užteks! Pakeiskit man baltinius, aš atsiųsiu jų. Draugai, mano pagarba. *(Išėina)*

(Markizas, grafas, Mirandolina)

MIRANDOLINA. Koks storžievis! Antro tokio nesu mačiusi.

GRAFAS. Ne visi sugeba įvertinti jūsų privalumus, mieloji Mirandolina.

MIRANDOLINA. Man tokios šlykščios jo muzikiškos manieros, jog aš pasiruošusi tuoj pat iškeldinti jį iš kambario.

MARKIZAS. Teisingai! Ir jeigu jis nepanorės išvažiuoti, pasakykite man. Aš bematant priversiu jį išsinešdinti. Pasinaudokite bent kartą mano globa.

GRAFAS. Ir jūs nenustosite nė skatiko. Aš viską atlyginsiu ir sumokėsiu už jį. *(Tyliai Mirandolinai)* Vykite kartu ir markizą, aš sumokėsiu ir už jį.

MIRANDOLINA. Ačiū, sinjorai, ačiū. Aš ir pati turiu pakankamai proto pasakyti atvykėliui visa, kas reikia. O dėl nuostolio taip pat nesirūpinkite, mano kambariai niekad nestovi tušti.

(Tie patys ir Fabricis)

FABRICIS. *(Grafui)* Jūsų kilnybe, jūsų klausia.

GRAFAS. O kas? Nežinai?

FABRICIS. Mano manymu, juvelyras. *(Tyliai Mirandolinai)* Mirandolina, man atrodo, kad jums čia ne vieta. *(Išeina)*

GRAFAS. Taip taip! Jis rengėsi man parodyti vieną daiktėlį. Mirandolina, aš norėčiau, kad auskarai nepasiliktų pas jus vieniši.

MIRANDOLINA. Ak ne, sinjore grafe...

GRAFAS. Jūs nusipelnėte daugiau, o pinigų pas mane nors vežimu vežk. Einu pažiūrėti, koks ten daiktas. Likit sveika, Mirandolina. Sinjore markize, mano pagarba. *(Išeina)*

(Markizas ir Mirandolina)

MARKIZAS. *(Sau)* Prakeiktas grafas! Savo pinigais jis mane į kapus nuvarys.

MIRANDOLINA. Labai jau stengiasi sinjoras grafas!

MARKIZAS. Kaipgi! Visas jo turtas – keturi soldai, o jie pasiruošę viską išleisti iš pasipūtimo, tuščiai girdamiesi. Pažįstu aš juos! Aš žinau, kaip gyvenama pasaulyje.

MIRANDOLINA. Kaip gyvenama pasaulyje, aš taip pat žinau!

MARKIZAS. Visi galvoja, jog atsidūrusią jūsų padėtyje moterį galima suvilioti dovanomis.

MIRANDOLINA. Dovanos skilvio negadina.

MARKIZAS. Aš bijočiau jus įžeisti dovanomis.

MIRANDOLINA. Tai jau iš tikrųjų – jūs niekada manęs neįžeidinėjate, sinjore markize.

MARKIZAS. Ir niekuomet jums nepadarysiu tokios nuoskaudos.

MIRANDOLINA. Tikiu tuo, žinau puikiai!

MARKIZAS. Bet ką galiu – įsakinėkite.

MIRANDOLINA. Bet aš norėčiau žinoti, ką jūs galite, jūsų šviesybe.

MARKIZAS. Viską. Išbandykite mane.

MIRANDOLINA. Kuo, pavyzdžiui?

MARKIZAS. Velniai griebtų! Jūs turit tokių privalumų, kad aš jau nebežinau!..

MIRANDOLINA. Jūs per daug malonus, jūsų šviesybe.

MARKIZAS. Aš tuoj pasakysiu kvailystę. Aš beveik pasiruošęs prakeikti savo šviesybę.

MIRANDOLINA. Kodėl gi, sinjore?

MARKIZAS. Kartais aš net norėčiau būti grafo vietoj.

MIRANDOLINA. Turbūt dėl pinigų?

MARKIZAS. Ak, ką čia pinigai. Pinigai – niekai! Jeigu aš būčiau toks kvaišas grafas kaip jis...

MIRANDOLINA. Ką jūs padarytumėt?

MARKIZAS. Tūkstantis velnių! Vesčiau jus. (*Išėina*)

9 scena

(*Mirandolina viena*)

MIRANDOLINA. Oho! Na ir juoką pasakė! Šviesiausias sinjoras markizas tiek įsitarščiaavo, jog pasirengęs mane vesti! Ir vis dėlto, jeigi jis panorėtų iš tikrųjų mane vesti, tai būtų šiokių tokių sunkumų. Aš nepanorėčiau. Man patinka kepsnys, bet dūmų man nereikia. Jeigu man būtų prisiėję tekėti už kiekvieno, kuris įtikinėjo, jog mane ves, kokią begalę vyrų aš turėčiau! Kiek tik jų beapsigyvena mano viešbutyje, visi aliai vieno įsimyli, visi ima merginti ir visi pasirengę eiti prie altoriaus. O tas netašytas lokys sinjoras kavalierius drįsta taip storžieviškai elgtis su manim! Jis pirmas gyventojas, kuriam bendravimas su manim neteikia malonumo. Aš nesakau, kad visi iš pirmo žvilgsnio privalo mane įsimylėti. Bet taip skaudžiai niekinti mane! Visa tulžis man verda, kai prisimenu! Jis – moterų priešas? Negali jų matyti? Nelaimingas kvailys! Jis tik nepakliuvo tikrajai į rankas. Bet paklius. Paklius. Ir kas žino, galbūt jau pakliuvo? Štai tokiam man patinka nušluostyti nosį. Tie, kurie bėgioja paskui mane, man greitai atsibosta. Aukšta kilmė ne man. Turtą aš vertinu ir nevertinu. Man didžiausią malonumą sudaro, kai man pataikauja, mane mergina, mane garbina. Tai mano silpnybė, betgi tai ir visų moterų silpnybė. Tekėti aš nemanau, man niekas nereikalingas; aš gyvenu dorai ir džiaugiuosi savo laisve. Su visais aš gera ir nieko neįsimylėjusi. Iš tų alpstančiųjų baidyklių garbintojų aš ketinu pasišaipyti. Ir jau paleisiu darban visą savo meną, kad tik nugalėčiau, sugniuždyčiau, sutriuškinčiau tuos išpuikėlius akmeninėm širdimis, kurie nekenčia mūsų – mūsų, geriausio daikto, kokį tik sukūrė puikioji motina gamta!

10 scena

(*Mirandolina ir Fabricis*)

FABRICIS. Šeimininke, šeimininke!

MIRANDOLINA. Kas ten?

FABRICIS. Gyventojas iš vidurinio kambario šaukia, kad jam duotų baltinius. Sako, kad jie ten per prasti ir nori geresnių.

MIRANDOLINA. Žinau, žinau. Jis man sakė. Padarysiu!

FABRICIS. Na, gerai. Eikit, paimit baltinius. Aš nunešiu!

MIRANDOLINA. Jūs galit eiti, aš pati nunešiu.

FABRICIS. Jūs norite pati jam nunešti baltinius?

MIRANDOLINA. Taigi.

FABRICIS. Turbūt jūs labai norit jam pasitarnauti?

MIRANDOLINA. Aš noriu visiems pasitarnauti. Nesikiškite ne į savo reikalus!

FABRICIS. *(Sau)* Viską matau. Nieko mums neišeis. Ji mane tik vilioja, o nieko neišeis.

MIRANDOLINA. *(Sau)* nelaimingas kvailys! Taip pat lenda su pretenzijomis. Bet aš negriausiu jo vilčių: geriau man tarnaus.

FABRICIS. Juk pas mus tokia tvarka, kad aš turiu patarnauti gyventojams.

MIRANDOLINA. Jūs kartais būnat su jais nemandagus.

FABRICIS. Užtat jūs labai meili.

MIRANDOLINA. Aš pati žinau, ką darau. Išsiversiu be patarėjų!

FABRICIS. Na ir puiku. Pasiieškokit sau kito tarno.

MIRANDOLINA. O kodėl, sinjore Fabrici? Ar aš jums įgrisau?

FABRICIS. Atsimenate, ką jums ir man sakė jūsų tėvas prieš mirdamas?

MIRANDOLINA. Žinoma. Kai sugalvosiu ištekėti, pasistengsiu prisiminti tėvo žodžius.

FABRICIS. Mano oda švelni, kai ko nepakenčia.

MIRANDOLINA. Ką tu sau galvoji? Kas aš tokia? Vėjavaike? Koketė? Kvailė? Tu mane stebini. Ką man rūpi gyventojai, kurie atvyksta ir išvyksta? Kad su jais gerai elgiuosi? Betgi tai mano naudai, kad apie viešbutį būtų gerai kalbama. Dovanų man nereikia. Meilei pinti man pakanka ir vieno. Ir aš turiu tokį. Ir žinau, kas ko vertas. Aš žinau, kas man dera, ir kas nedera. O kai panorėsiu ištekėti... prisiminsiu tėvą. Kas man gerai tarnaus, tam neteks manimi nusiskųsti. Aš moku būti dėkinga. Kaip vertinti

paslaugas – žinau... O manęs štai niekas nepažįsta. Štai ir viskas, Fabrici. Supraskit mane, jeigu norite.
(Išeina)

FABRICIS. Gudruolis bus tas, kas ją supras. Tai aš jai lyg ir reikalingas, tai lyg ir visai nereikalingas. Sakosi ne vėjavaikė, o viską daro savaip. Nežinau, ką ir begalvoti. Pažiūrėsim! Ji man patinka, myliu ją, pasruošęs visam gyvenimui susirišti su ja. Ak! Reikia užmerkti vieną akį ir pažiūrėti, kas bus. Galų gale juk iš tikrųjų – gyventojai atvyksta ir išvyksta. O aš visuomet čia esu. Geriausia, kaip besisuktum, liks man. (Išeina)

11 scena

Kavalieriaus kambarys

(Kavaliarius ir tarnas)

TARNAS. Jums laiškas, jūsų malonybe.

KAVALIERIUS. (Ima laišką) Atnešk šokolado.

(Tarnas išeina.)

KAVALIERIUS. (Atplešia voką) „Sjena, 1753 m., sausio 1.“ Kas čia rašo? (Žiūri į laiško galą) Oracijus Takanjis. „Brangusis drauge! Mus rišanti švelni draugystė verčia mane pranešti, kad jums būtina grįžti į gimtąjį miestą. Mirė grafas Mana...“ Vargšas! Gaila jo! „Jis paliko vienintelei savo suaugusiai dukteriai pusantro šimto tūkstančių skudi. Visi mūsų draugai kaip vienas pageidauja, kad tas turtas tektų jums ir jau ėmėsi priemonių...“ Kas jų prašo? Nieko nenoriu apie tai žinoti. Jiems puikiai žinoma, kad aš spjaunu į moteris. O šitas mielasis draugas žino tai geriau už kitus, o vis dėlto siutina mane labiau negu kiti. (Plėšo laišką) Ir kuriam velniui reikia. O kai aš būsiu ne vienas, man jų bus per mažai... Žmona? Pas mane? Ne, jau geriau pati bjauriausia liga!

12 scena

(Kavaliarius ir markizas)

MARKIZAS. Drauge mano, jūs nieko prieš neturėsite, jeigu aš truputį pabūsiu su jumis?

KAVALIERIUS. Jūs darot man garbę.

MARKIZAS. Jūs ir aš, mes galime kalbėti nuoširdžiai. O šitas gyvulys grafas nevertas būti mūsų draugijoj.

KAVALIERIUS. Atleiskit man, sinjore markize. Jeigu jūs norit, kad jus gerbtų, tai pats gerbkite kitus.

MARKIZAS. Juk jūs žinot mano charakterį. Aš mandagus su visais. Bet šito... tiesiog nekenčiu.

KAVALIERIUS. Jūs jo nekenčiate todėl, kad jis jūsų varžovas meilėje. Gėda! Geros kilmės bajoras, o įsimylėjęs smuklininkę. Protingas žmogus, o laksto paskui bobą.

MARKIZAS. Brangusis kavalieriau, ji mane užkerėjo!

KAVALIERIUS. Kvailystė! Silpnybė! Kokie ten burtai? Štai manęs bobos neužkerės. Jų burtai – tai jų glamonės, jų lipšnios manieros. To, kas laikosi kaip aš, nuo jų toliau, niekad nepaveiks jų raganiški burtai.

MARKIZAS. Tiek to. Aš ir galvoju apie tai, ir negalvoju. Mane kur kas daugiau jaudina ir sieloja mano ūkvedys kaime.

KAVALIERIUS. Kokią nors kiaulystę jums padarė?

MARKIZAS. Neišlaikė žodžio.

13 scena

(Tie patys ir tarnas su puodeliu šokolado)

KAVALIERIUS. Ak, kaip nepatogu! *(Tarnui)* Tegul tuščtuoju paduoda antrą puodelį!

MARKIZAS. Daugiau šokolado nėra visame name.

KAVALIERIUS. *(Tarnui)* Būtinai gauk. *(Markizui)* Jeigu jūs nesibjaurėsit šituo...

MARKIZAS. *(Ima puodelį, nedėkoja ir pradeda gerti, toliau kalbėdamas)* Taigi tas mano ūkvedys, kaip aš jums jau sakiau... *(Geria)*

KAVALIERIUS. *(Sau)* O aš be šokolado.

MARKIZAS. Žadėjo atsiųsti man paštu... *(Geria)* dvidešimt cechinių... *(Geria)*

KAVALIERIUS. *(Sau)* Tuoju pradės vėl kaulyti.

MARKIZAS. *(Geria)* Ir neatsiuntė.

KAVALIERIUS. Tai dar atsiųs.

MARKIZAS. Svarbiausia... Svarbiausia... *(Baigia gerti, tarnui)* Paimkite. *(Paduoda puodelį)* Svarbiausia, kad aš pažadėjau ir nebežinau, ką daryti.

KAVALIERIUS. Menkniekis! Savaitė anksčiau ar savaitė vėliau.

MARKIZAS. Bet juk jūs bajoras ir žinote, ką reiškia pažadas. Aš daviau žodį ir, velniai griebtų, esu pasirengęs lipti ant sienos.

KAVALIERIUS. Man labai nemalonu, kad jūs taip susirūpinęs. *(Sau)* Kad aš žinočiau, kaip man padoriau išbristi iš to reikalo...

MARKIZAS. Jums būtų sunku man paskolinti kokioms aštuonioms dienoms?

KAVALIERIUS. Brangusis markizai, jeigu aš galėčiau, iš visos širdies jums padėčiau. Jei turėčiau pinigų, tuoj pat jums duočiau. Bet aš pats laikiu ir negaliu sulaukti.

MARKIZAS. Betgi aš nepatikėsiu, kad jūs sėdit be pinigų.

KAVALIERIUS. Pažiūrėkit! Štai visas mano turtas. Nė dviejų cechinų čia nėra. *(Parodo vieną cechiną su smulkiaisiais)*

MARKIZAS. Bet juk čia... auksinis cechinas!

KAVALIERIUS. Taip, paskutinis. Daugiau nėra.

MARKIZAS. Paskolinkit jį man. Artimiausiu laiku aš jums jį grąžinsiu.

KAVALIERIUS. O kas man liks?

MARKIZAS. O ko jūs bijot? Aš jums grąžinsiu.

KAVALIERIUS. Tiesiog nežinau, ką ir bedaryti... Prašau. *(Duoda jam cechiną)*

MARKIZAS. *(Ima monetą)* Aš turiu skubų reikalą... Mano drauge, man reikia bėgti... Pasimatysime prie stalo... *(Išeina)*

14 scena

(Kavalierius)

KAVALIERIUS. Bravo! Sinjoras markizas norėjo iškaulyti iš manęs dvidešimt cechinių, o pasitenkino vienu. Na, vienas cechinas dar šiaip taip. Nebaisu, jei ir žūtų. O neatiduos – taip pat neblogai. Daugiau nebeįkyrės. Kur kas blogiau, kad jis mano šokoladą išlakė. Tai gyvulys neraliuotas. O paskui, prašau: aš – tai aš! Aš – bajoras... Na jau ir bajoras!

15 scena

(Kavaliarius ir Mirandolina)

MIRANDOLINA. *(Jeina kuklindamasi)* Galima, jūsų malonybe?

KAVALIERIUS. *(Rūsčiai)* Ko jums reikia?

MIRANDOLINA. *(Žengia kelis žingsnius)* Štai čia geresni baltiniai.

KAVALIERIUS. *(Parodo stalą)* Gerai. Padėkit ten.

MIRANDOLINA. Aš jus prašyčiau teiktis bent pažvelgti. Tiks jie jums ar ne?

KAVALIERIUS. Ką ten turit?

MIRANDOLINA. *(Prieina arčiau)* Drobiniai baltiniai.

KAVALIERIUS. Drobiniai?

MIRANDOLINA. Taip, sinjore. Dešimt paoli už uolektį. Štai, pažiūrėkite.

KAVALIERIUS. Aš neprašiau tiek daug. Man pakaktų, jeigu jūs būtumėt davusi tik truputį geresnius už anuos.

MIRANDOLINA. Šitus baltinius aš padariau ypatingai garbingiems asmenims, tiems, kurie nusimano apie baltinius. Ir, teisybę sakant, aš juos duodu todėl, kad tai – jūs. Kitam jokių būdu neduočiau.

KAVALIERIUS. „Todėl, kad jūs!“ Nudėvėtas komplimentas.

MIRANDOLINA. Atkreipkite dėmesį į stalo baltinius.

KAVALIERIUS. O, tai flamandiška drobė. Išskalbus ji palieka visai nebe ta, nėra reikalo, kad dėl manęs jie teptųsi.

MIRANDOLINA. Į tokius menkniekius aš nekreipiu dėmesio, kada tai tokiam garbingam kavaliariui. Tokių servetėlių aš turiu daug ir visuomet jas davinėsiu jūsų malonybei.

KAVALIERIUS. *(Sau)* O iš tikrųjų, ji labai paslaugi.

MIRANDOLINA. *(Sau)* Todėl ir jo snukis toks surūgęs, kad jis nemėgsta moterų.

KAVALIERIUS. Atiduokit baltinius mano tarnui arba padėkit ten kur nors ir prašau, nevarkite pati.

MIRANDOLINA. Nėra jokio vargo patarnauti tokiam didžiai garbingam kavalieriui.

KAVALIERIUS. Gerai gerai. Nieko daugiau nebereikia. *(Sau)* Nori man prisimeilinti. Bobos! Visos vienodos!

MIRANDOLINA. Aš juos padėsiu į komodą.

KAVALIERIUS. *(Abejingai)* Kur tik norite.

MIRANDOLINA. *(Eina padėti baltinių, sau)* Oho, koks titnagas! Bijau, kad man nieko nepavyks.

KAVALIERIUS. *(Sau)* Kvailiai klausosi tokių saldžių kalbų. Tiki taip kalbančiais. Ir įkliūva.

MIRANDOLINA. *(Grįžta be baltinių)* Ką įsakysite pietums?

KAVALIERIUS. Kas bus, tą ir suvalgysiu.

MIRANDOLINA. Man norėtūsi žinoti, kas jums patinka. Gal jūs ypatingai mėgstate kokius valgius, pasakykite man atvirai.

KAVALIERIUS. Kai įsinorėsiu, tai pasakysiu tarnui.

MIRANDOLINA. Vyrai čia netinka. Jiems nepakanka nei atidumo, nei kantrybės. Tai ne taip, kaip mes, moterys. Jeigu jūs pageidautumėte kokio padažo arba ragu, teikitės man pasakyti.

KAVALIERIUS. Dėkoju, bet jūs tokiomis išmonėlėmis nepadarysite su manim to, ką padarėte su grafu ir markizu.

MIRANDOLINA. A! Ką jūs pasakysite apie tuos du sinjorus? Silpni žmonės! Atvyksta į viešbutį, išsinuomuoja kambarį, o paskui bando rėžti sparną apie šeimininkę. Bet mūsų galva užimta kuo kitu ir mes neturime laiko kreipti dėmesį į jų maivymąsi. Mums rūpi mūsų nauda. Jeigu mes kalbame su jais meiliai, tai tik todėl, kad jie pasilikytų as mus. O aš ypatingai. Kai pamatau, kad jie kažko tikisi, kvatoju kaip beprotė.

KAVALIERIUS. Puiku! Man patinka jūsų nuoširdumas.

MIRANDOLINA. Aš tik tuo ir gera, kad esu nuoširdi.

KAVALIERIUS. O vis dėlto prieš tuos, kurie jums meilinas, jūs mokate apsimesti.

MIRANDOLINA. Apsimesti? Dieve apsaugok! Paklauskite tų dviejų sinjorų, kurie dedasi einą iš proto dėl manęs. Ar aš parodžiau jiems nors vieną kartelį ką nors panašaus į palankumą? Ar aš juokavau su jais taip, kad jie turėtų kokią viltį? Aš jų nekankinu todėl, kad tai būtų man ne į naudą, ir tai vos vos susilaikau. Negaliu matyti tokių silpnakinkių. Todėl ir nekenčiu moterų, lakstančių paskui vyrus. Matote? Aš nebe mergytė. Sukaupiau metelių. Ir ne tik, kad aš graži, bet aš turėjau puikių progų. Ir vis dėlto neištekėjau, nes aukščiau visko laikau savo laisvę.

KAVALIERIUS. O taip! Laisvė – didelis lobis.

MIRANDOLINA. O kiek žmonių taip kvailai jos netenka!

KAVALIERIUS. Na, aš ne iš tokių. Nėra durnių!

MIRANDOLINA. Jūs vedęs, jūsų kilnybe?

KAVALIERIUS. Aš? Dieve apsaugok! Nereikia man bobų!

MIRANDOLINA. Labai gerai, ir pasilikit toks visuomet. Moterys, sinjore... Na, tiek to, man nedera kalbėti apie jas blogai.

KAVALIERIUS. Žinote, jūs pirma moteris, iš kurios aš girdžiu tokias kalbas.

MIRANDOLINA. Aš pasakysiu jums! Mes, šeimininkės savo viešbučiuose, daug ką girdim ir matom. Ir iš tiesų man labai gaila tų žmonių, kurie mūsų bijo.

KAVALIERIUS. *(Sau)* O ji įdomi.

MIRANDOLINA. Jums leidus... *(Dedasi norinti išeiti)*

KAVALIERIUS. Skubate išeiti?

MIRANDOLINA. Nenorėčiau jums įkyrėti.

KAVALIERIUS. Betgi ne, man su jumis malonu. Jūs mane pralinksminote.

MIRANDOLINA. Štai matote? Taip aš ir su kitais. Praleidžiu su jais kelias minutes. Juk aš linksma. Prišneku jiems visokių niekų, norėdama juos išblaškyti. O jie nei iš šio, nei iš to pradeda galvoti... suprantate? Ir ima valkiotis paskui mane.

KAVALIERIUS. Tai todėl, kad jūs maloniai elgiatės.

MIRANDOLINA. *(Darydama reveransą)* Jūs labai geras, jūsų malonybe.

KAVALIERIUS. Tai sakote, jie įsimyli?

MIRANDOLINA. Pagalvokite, koks silpnumas! Iš karto ima ir įsimyli moterį.

KAVALIERIUS. Niekad negalėjau to suprasti.

MIRANDOLINA. Štai tau ir tvirtumas! Štai tau ir vyriška ištvermė!

KAVALIERIUS. Taip. Pasigailėtini jie, minkštakūniai žmogiūkščiai.

MIRANDOLINA. Jūs samprotaujat kaip tikras vyras. Sinjore kavalieriau, duokit man savo ranką.

KAVALIERIUS. Ranką? Kam?

MIRANDOLINA. Malonėkite. Prašau jus. Pasižiūrėkite. Mano rankos švarios.

KAVALIERIUS. Štai jums ranka.

MIRANDOLINA. Pirmą kartą man tenka garbė paspausti ranką tikram vyrui.

KAVALIERIUS. Na gerai, užteks. *(Atitraukia ranką)*

MIRANDOLINA. Štai kas. Jeigu aš būčiau paėmusi vieno iš tų nusmurgėlių ranką, kiekvienas pagalvotų, kad aš einu iš proto dėl jo. Ir pamestų galvą. Jiems aš neleisčiau nė mažiausio nekuklumo už visą pasaulio auksą. Jie nemoka gyventi. Koks puikus daiktas laisvas pasikalbėjimas! Be išpuolių, be gudrybių, be jokių ten paikysčių. Atleiskit mano drąsumą, jūsų malonybę. Jeigu aš galiu jums kuo nos pasitarnauti, įsakykite nesivaržydamas. Aš būsiu jums tokia atidi, kokia dar niekam pasaulyje nesu buvusi.

KAVALIERIUS. Jūs darotės šališka mano atžvilgiu. Kodėl?

MIRANDOLINA. Todėl, kad nepaisant jūsų privalumų ir padėties, aš įsitikinusi, kad su jumis aš galiu kalbėti laisvai, kad jūs nesuprasit blogai mano atidumo, kad žiūrėsite į mane tik kaip į tarnaitę. Ir nekankinsite manęs juokingomis pretenzijomis ir kvailais pokštais.

KAVALIERIUS. *(Sau)* Velniai griebtų! Ji turi savyje kažką nepaprasta ir aš negaliu suprasti, ką...

MIRANDOLINA. *(Sau)* Meškiukas po truputį leidžiasi prijaukinamas.

KAVALIERIUS. Na, jeigu jūs turite savo reikalų, tai neužmirškite jų dėl manęs.

MIRANDOLINA. Taip, sinjore, eisiu žvilgterėti, ar nereikia ko namuose. Tai ir yra mano meilė, tam ir skiriu visą savo laiką. Jeigu jūs norėtumėte ką nors įsakyti, tai aš atsiųsiu jums tarną.

KAVALIERIUS. Gerai. O jeigu jums ko nors prireiktų, aš džiaugsiuos jus matydamas.

MIRANDOLINA. Aš niekad nevaikščioju į gyventojų kambarius, na, bet pas jus aš kada užbėgsiu.

KAVALIERIUS. Pas mane? Kodėl?

MIRANDOLINA. Todėl, kad jūs, jūsų malonybe, man labai labai patinkate.

KAVALIERIUS. Aš patinku jums?

MIRANDOLINA. Taigi. Patinkate todėl, kad nepaskystate kaip visi, todėl, kad jūs ne iš tų, kurie įsimyli. *(Sau)* Tenukrenta man nosis, jei dar iki rytdienos jis nebus įsimylėjęs iki ausų! *(Išėina)*

16 scena

(Kavaliarius)

KAVALIERIUS. Taip, aš žinau, ką aš darau. Bobos! Po velnių! Štai šita dar galėtų mane sučiupti geriau negu kuri kita. Jos kalbos laisvumas ir atvirumas ne visai įprastas dalykas. Ji turi savyje kažką ypatingą. Bet dėl to įsimylėti? Ne! Prie jos aš apsistočiau greičiau negu prie kitos, jeigu norėčiau truputį išsiblaškyti. Tačiau įsimylėti? Netekti laisvės! Nėr čia ko! Kvailys, kas įsimyli bobišką sijoną! *(Išėina)*

17 scena

(Ortenzija, Dejanira ir Fabricis)

FABRICIS. Pasilikite čia, jūsų kilnybe. Žvilgterkite į tą antrą kambarį. Anas bus miegamasis, o čia jūs galėsite valgyti, priiminėti ir bendrai visa, kas patinka, daryti.

ORTENZIJA. Gerai, gerai! Jūs šeimininkas ar tarnas?

FABRICIS. Tarnas, jūsų kilnybės paslaugoms.

DEJANIRA. *(Tyliai Ortenzijai)* Jis vadina mus kilnybėmis.

ORTENZIJA. *(Sau)* Vaidinsime tą patį ir toliau. *(Garsiai)* Klausykite.

FABRICIS. Jūsų kilnybe?

ORTENZIJA. Pasakykite šeiminkui, kad jis čia ateitų. Aš noriu su juo pasikalbėti apie sąlygas.

FABRICIS. Ateis šeiminkė. Aš tučtuojau. *(Sau)* Kokios čia vienišos sinjoros, velniai griebtų! Apsirengusios gerai ir atrodo lyg didelės damos! *(Išeina)*

18 scena

(Dejanira ir Ortenzija)

DEJANIRA. Kilnybė! Rasi mes kilnybės? Jis palaikė mus didelėmis damomis!

ORTENZIJA. Ir puiku, bus mandagesnis.

DEJANIRA. Taip! Užtat nulups tris kailius.

ORTENZIJA. Kai teks kalbėti apie sąskaitas, aš išėsiu į sceną. Aš jau daug metų bastausi po pasaulį. Ir žinau.

DEJANIRA. Kad tik mes neįklimptume su tais titulais.

ORTENZIJA. Mano brangioji, jūs nieko nesuprantate. Nejaugi dvi aktorės, pratusios vaizduoti scenoje grafiene, markizes ir kunigaikštienes, nemokės suvaidinti bet kurio vaidmens viešbutyje?

DEJANIRA. O atvažiuos mūsų šiek tiek ir išlįs yla iš maišo.

ORTENZIJA. Kaip ten bebūtų, bet šiandien jie nepasieks Florencijos. Iš Pizos iki čia laivu – jokių būdu mažiau kaip per tris dienas nepavyks.

DEJANIRA. Laivu! Kaip baisu!

ORTENZIJA. Nieko nepadarysi. Nepakanka kapitalų. Gerai nors tai, kad mudvi atvažiavome dviračiu vežimpalaikiu.

DEJANIRA. Laiku pasipainiojo ta paskutinė chaltūra.

ORTENZIJA. Taip, bet jeigu aš nebūčiau stovėjusi visą laiką prie durų, nieko nebūtų išėję.

19 scena

(Tie patys ir Fabricis)

FABRICIS. Šeiminkė tuojau bus jūsų paslaugoms.

ORTENZIJA. Gerai.

FABRICIS. Ką jūs teiksitės įsakyti? Aš patarnaudavau ir kitoms ponioms. Laikysiu ypatinga garbe patarnauti visu atidumu jūsų kilnybėms.

ORTENZIJA. Kai reikės, aš pašauksiu.

DEJANIRA. *(Sau)* Ortenzija puikiai vaidina tuos vaidmenis!

FABRICIS. *(Išsiima plunksną ir knygutę)* O kol kas prašau jūsų kilnybes, malonėkite pasakyti jūsų garbingus vardus registracijai.

DEJANIRA. *(Sau)* Prasideda!

ORTENZIJA. O kam jums mano vardas?

FABRICIS. Viešbučiai privalo pranešti, kur reikia, visų gyventojų vardus, pavardes, gimimo vietą ir visuomeninę padėtį. Jei to nepadarys – blogai.

DEJANIRA. *(Ortenzijai)* Na, brangioji, baigėsi mūsų titulai.

ORTENZIJA. Daugelis juk praneša išgalvotus vardus.

FABRICIS. Mūsų reikalas užrašyti tai, ką mums sako. Visa kita mums nerūpi.

ORTENZIJA. Na, tai rašykite. Baronienė Ortenzija del Podžio iš Palermo.

FABRICIS. *(Rašydamas, sau)* Sicilietė! Karštas kraujas! *(Dejanirai)* O jūs, jūsų kilnybe?

DEJANIRA. *(Fabriciui)* Argi jūs negirdėjote?

FABRICIS. *(Rašo)* „Jos kilnybė sinjora grafiene Dejanira...“ O pavardė?

DEJANIRA. Ir pavardė reikalinga?

ORTENZIJA. *(Fabriciui)* Na, tai rašykite: dal Sole iš Romos.

FABRICIS. Na štai. Daugiau nieko. Atleiskite už sutrukdyimą. Tuoju ateis šeiminkė. *(Sau)* Aš sakiau, kad didelės damos. Mano reikalai eis neblogai. Bus krūvos visokių arbatpinigių. *(Iššina)*

DEJANIRA. *(Maivydamosi)* Nuolanki sinjoros baronienės tarnaitė.

ORTENZIJA. Sveikinu jus, grafiene. *(Maivydamosi daro reveransą)*

DEJANIRA. Fortūna teikia man didžiai laimingą progą pakloti prie jūsų kojų mano gilią pagarbą.

ORTENZIJA. Iš jūsų širdies fontano gali trykšti vien tik malonių srautai.

20 scena

(Tie patys ir Mirandolina)

DEJANIRA. *(Maivydamosi Ortenzijai)* Gerbiamoji, jūs man pataikaujate.

ORTENZIJA. *(Taip pat)* Grafiene, jūsų privalumai verti daugiau.

MIRANDOLINA. *(Sau)* Kokios įmantrios damos.

DEJANIRA. *(Sau)* Tuoju sprogiau iš juoko!

ORTENZIJA. *(Tyliai Dejanirai)* Tyliau, šeimininkė!

MIRANDOLINA. Sveikos atvykusios, sinjoros.

ORTENZIJA. Sveika, miela mergaite.

DEJANIRA. Labas, šeimininkėle.

ORTENZIJA. *(Duoda ženklą Dejanirai, kad ta susivaldytų)* Na...

MIRANDOLINA. *(Ortenzijai)* Leiskite pabučiuoti jūsų ranką.

ORTENZIJA. *(Duoda ranką)* Jūs labai maloni.

(Dejanira juokiasi nususukusi)

MIRANDOLINA. *(Dejanirai)* Ir jūsų, jūsų kilnybe.

DEJANIRA. Ak, nereikia.

ORTENZIJA. Leiskite, leiskite mergaitei. Ji tokia išauklėta. Duokite jai ranką.

MIRANDOLINA. Prašau jus.

DEJANIRA. Na, šekite. *(Duoda jai ranką, nusigręžia ir juokiasi)*

MIRANDOLINA. Kodėl jūs juokiatės, jūsų kilnybe?

ORTENZIJA. Mūsų grafiene žavi. Vis dar juokiasi iš manęs. Aš leptelėjau kvailystę, kuri jai pasirodė juokinga.

MIRANDOLINA. *(Sau)* Kertu lažybų, kad tai netikros damos. Damos nebūtų atvažiavusios vienos.

ORTENZIJA. *(Mirandolinai)* Pakalbėkime apie sąlygas.

MIRANDOLINA. Kaip? Argi jūs vienos? Su jumis nėra nei kavalierių, nei tarnų? Nieko?

ORTENZIJA. Mano vyras, baronas...

(Dejanira garsiai juokiasi)

MIRANDOLINA. *(Dejanirai)* Kodėl jūs juokiatės, sinjora?

ORTENZIJA. Tikrai, kodėl jūs juokiatės?

DEJANIRA. Iš barono, jūsų vyro.

ORTENZIJA. Tiesa, jis labai linksmas žmogus. Ir visuomet sako įvairius juokingus dalykus. Jis labai greit atvažiuos su grafu Oracijū, mūsų grafienės vyru.

(Dejanira stengiasi suvaldyti juoką)

MIRANDOLINA. *(Dejanirai)* Jūs juokiatės ir iš sinjoro grafo?

ORTENZIJA. Ką gi jūs, grafiene? Nejaugi jūs negalite elgtis padoriau?

MIRANDOLINA. Atleiskite man, sinjoros. Mes vienos ir mūsų niekas negirdi. Ta grafystė ir ta baronystė turbūt niekada...

ORTENZIJA. Ką jūs norite pasakyti? Jūs abejojate, kad mes kilmingos damos?

MIRANDOLINA. Atleiskite, jūsų kilnybe. Nesikarščiuokite, nes sinjora grafiene vėl juoksis.

DEJANIRA. Na gerai. Kokia prasmė...

ORTENZIJA. *(Grasinančiai)* Grafiene, grafiene!

MIRANDOLINA. *(Dejanirai)* Aš žinau, ką jūs norėjote pasakyti, jūsų kilnybe.

DEJANIRA. Jeigu atspėsit, būsit gudruolė.

MIRANDOLINA. Jūs norėjot pasakyti: kokio prasmė vaidinti kilmingas ponias, jei mes – dvi prastuolės. Ar ne teisybė?

DEJANIRA. Taigi, jūs mane pažinote.

ORTENZIJA. Irgi, vadinasi, aktorė! Negalėjo iki galo suvaidinti vaidmens.

DEJANIRA. Nemoku apsimesti, kai aš ne scenoje.

MIRANDOLINA. *(Ortenzijai)* Neblogai, sinjora baroniene. Gerai buvo suvaidinta. Puikus sumanymas.

ORTENZIJA. Aš kartais mėgstu pajuokauti.

MIRANDOLINA. O aš mėgstu linksmus žmones. Mano viešbutis jūsų paslaugoms. Būkit kaip namie. Bet aš jus labai prašyčiau, jeigu pas mane atvažiuotų kilmingų žmonių, užleiskit man tuos kambarius. O aš jums duosiu kitus, labai patogius.

DEJANIRA. Mielai.

ORTENZIJA. O aš ne. Kai aš leidžiu savo pinigus, aš noriu, kad man patarnautų kaip tikrai damai. Mes šituose kambariuose ir aš iš čia neišeisiu.

MIRANDOLINA. Na na, sinjora baronienė, reikia būti gerute... Ak! Štai eina vienas iš mano gyventojų, kilmingas sinjoras. Kai tik jis pamato moterį, tuoj ten atsiranda.

ORTENZIJA. Ar jis turtingas?

MIRANDOLINA. Nežinau. Tai ne mano reikalas.

21 scena

(Tie patys ir markizas)

MARKIZAS. Ar leidžiama? Galima įeiti?

ORTENZIJA. Prašom.

MARKIZAS. Sveikinu garbingas damas.

DEJANIRA. Jūsų nuolanki tarnaitė.

ORTENZIJA. Labas.

MARKIZAS. *(Mirandolinai)* Tai atvažiavusios?

MIRANDOLINA. Taip, jūsų šviesybe. Jos suteikė garbę mano viešbučiui.

ORTENZIJA. *(Sau)* Šviesybė! Oho!

DEJANIRA. *(Sau)* Na žinoma, Ortenzija pasiims jį sau.

MARKIZAS. *(Mirandolinai)* Kas šitos damos?

MIRANDOLINA. Tai baronienė Ortenzija del Padžio, o šita – grafienė Dejanira dal Sole.

MARKIZAS. O, kokios tobulos damos!

ORTENZIJA. O jūs kas, sinjore?

MARKIZAS. Aš – markizas Forlipopolis.

DEJANIRA. *(Sau)* Dabar šeimininkė iš mūsų juokiasi.

ORTENZIJA. Džiaugiuosi susipažinusi su tokiu kilmingu kavalieriumi.

MARKIZAS. Jeigu galiu kuo nors jums patarnauti, įsakinėkite. Man malonu, kad jūs apsistojote šitame viešbutyje. Mūsų šeimininkė – nuostabi moteris.

MIRANDOLINA. Šitas sinjoras – gerumo įsikūnijimas. Jis pagerbė mane savo globa.

MARKIZAS. Na žinoma, aš globoju ir šeimininkę, ir visus, kas apsistoja jos viešbutyje. Jeigu jūs ko nors pageidautumėt, jums tereikia paliepti.

ORTENZIJA. Kol kas man pakanka tik jūsų meilumo.

MARKIZAS. Ir jūs, sinjora grafiene, prašau, įsakinėkite man.

DEJANIRA. Aš laikysiu save laiminga, jei man bus suteikta didi garbė būti priskirtai jūsų nuolankiausių tarnų būriui.

MIRANDOLINA. *(Ortenzijai)* Pyškina tiesiog iš rolės.

ORTENZIJA. *(Mirandolinai)* Nieko nepadarysi. To reikalauja grafienės titulas.

(Markizas išima iš kišenės gražią šilkinę nosinę, išskleidžia ją ir dedasi norįs ją nusišluosyti nuo kaktos prakaitą)

MIRANDOLINA. Ak, kokia nosinė, sinjore markize!

MARKIZAS. A? Ką pasakysite? Graži? Gerą skonį aš turiu?

MIRANDOLINA. Žinoma, nosinė parinkta labai skoningai.

MARKIZAS. *(Ortenzijai)* Ar jums pasitaikė tokios gražios?

ORTENZIJA. Puiki! Antros tokios man nėra tekę matyti. *(Sau)* Jeigu jis sugalvotų ją dovanoti man, aš neatsisakyčiau.

MARKIZAS. *(Dejanirai)* iš Londono.

DEJANIRA. Nuostabi! Ji man labai patinka.

MARKIZAS. Gerą aš turiu skonį? Tiesa?

DEJANIRA. *(Sau)* Juk nepasakys: imkit sau atsiminimui.

MARKIZAS. Einu lažybų, kad grafas nemoka leisti pinigų. Švaisto juos veltui ir niekada nenuperka nieko elegantiško.

MIRANDOLINA. Sinjoras markizas puikiai parenka, išmano, mato, moka, supranta.

MARKIZAS. (*Rūpestingai sulanksto nosinę*) Ją reikia tinkamai sudėti, kad nesidėvėtų. Šitos rūšies prekę reikia mokėti saugoti. (*Paduoda ją Mirandolinai*) Prašau!

MIRANDOLINA. Jūs norite, kad aš liepčiau nunešti ją į jūsų kambarį?

MARKIZAS. Ne, nusineškite į savo.

MIRANDOLINA. Į mano? Kam?

MARKIZAS. Todėl, kad aš ją dovanuju jums.

MIRANDOLINA. O, jūsų šviesybe, atleiskite...

MARKIZAS. Ne, prašau, aš jums ją dovanuju.

MIRANDOLINA. Bet aš nenoriu.

MARKIZAS. Nepykin kit manęs.

MIRANDOLINA. Na, nereikia, nereikia... Juk jūs žinote, sinjore markize, kad aš nemėgstu nieko įskaudinti. Kad jūs nesupyktumėt, aš ją paimsiu.

DEJANIRA. (*Ortenzijai*) Stipriai suvaidinta!

ORTENZIJA. (*Dejanirai*) O dar kalbama apie aktoros.

MARKIZAS. (*Ortenzijai*) Ką pasakysit? Tokia nosinė – ir aš ją padovanojau mūsų namo šeimininkei!

ORTENZIJA. Jūs labai kilniaširdis sinjoras.

MARKIZAS. Aš visuomet toks.

MIRANDOLINA. (*Sau*) Tai pirma jo dovana man ir aš nežinau, kaip nosinė jam pateko.

DEJANIRA. Sinjore markize, ar galima būtų rasti Florencijoje tokių nosinių? Aš norėčiau turėti lygiai tokią.

MARKIZAS. Tai bus labai sunku, bet pažiūrėsime.

MIRANDOLINA. (*Sau*) Šaunuolė sinjora grafienė.

ORTENZIJA. Sinjore markize, jūs gerai pažįstate miestą. Padarykite man malonumą, atsiųskite gerą batsiuvį: man reikalingi bateliai.

MARKIZAS. Aš atsiūsiu jums savo.

MIRANDOLINA. (*Sau*) Visi jam gerinasi ir nežino, kad jis plikas kaip tilvikas.

ORTENZIJA. Mielas sinjore markize, pabūkite truputį su mumis.

DEJANIRA. Papietaukime drauge.

MARKIZAS. Su malonumu. (*Tyliai Mirandolinai*) Nepavyduliaukite, Mirandolina, aš – jūsų. Juk jūs žinote.

MIRANDOLINA. (*Tyliai markizui*) Prašau, prašau. Man malonu, kad jūs linksminsitės.

ORTENZIJA. Jūs visuomet būsite mūsų draugijoje.

DEJANIRA. Mes nieko nepažįstame, nieko neturime, išskyrus jus.

MARKIZAS. Mielos mano damos, aš jums tarnausiu iš visos širdies.

22 scena

(*Tie patys ir grafas*)

GRAFAS. Aš jūsų ieškojau, Mirandolina.

MIRANDOLINA. Aš čia, su tomis damomis.

GRAFAS. Damos? Pagarbiausiai sveikinu.

ORTENZIJA. Jūsų nuolankus tarnas. (*Tyliai Dejanirai*) Šitas karosas riebesnis už antrą.

DEJANIRA. (*Tyliai Ortenzijai*) Taip, tik aš nemoku jų išdarinėti.

MARKIZAS. (*Tyliai Mirandolinai*) Ogi parodykite grafui nosinę.

MIRANDOLINA. (*Rodo nosinę*) Pažiūrėkite, sinjore grafe, kokią nuostabią dovaną man davė sinjoras markizas.

GRAFAS. Labai žavu! Bravo, sinjore markize!

MARKIZAS. Ką ten, tai šiaip sau. Menkniekėlis! Paslėpkite ją greičiau. Ir visai nereikėjo kalbėti. Aš nenoriu, kad būtų žinoma tai, ką aš darau.

MIRANDOLINA. (*Sau*) Nenori, kad būtų žinoma, ir verčia mane rodyti. Pasipūtimas kovoja su skurdu.

GRAFAS. Jeigu damos leis, aš norėčiau pasakyti jums porą žodžių.

ORTENZIJA. Prašau, prašau.

MARKIZAS. *(Mirandolinai)* Jeigu jūs nešiosite nosinę kišenėje, ji greit susidėvės.

MIRANDOLINA. Aš padėsiu ją į vata, kad nesusiteptų.

GRAFAS. *(Mirandolinai)* Žvilgterėkite į tą daiktėlį. Čia vien briliantai.

MIRANDOLINA. Ak, koks puikumėlis!

GRAFAS. Daiktelis kaip tik tinka prie tų auskarų, kuriuos aš jums padovanojau.

(Ortenzija ir Dejanira apžiūrinėja brangenybes, tyliai kalbasi tarp savęs)

MIRANDOLINA. Tinka, taip. Tiktai šitas dar gražesnis.

MARKIZAS. *(Sau)* Tebūnie prakeiktas tas grafas su savo briliantais ir su savo pinigais!.. Kad jį velniai griebtų!

GRAFAS. *(Mirandolinai)* Kad jūs turėtumėte pilną komplektą, aš dovanuju tą daiktėlį jums.

MIRANDOLINA. Jokiu būdu neimsiu.

GRAFAS. Tai būtų iš jūsų pusės labai nemandagu.

MIRANDOLINA. Aš niekuomet nieko nedarau nemandagiai. Nenorėdama jūsų įskaudinti, tiek to, imu.

(Ortenzija ir Dejanira toliau šnabždasi apie grafo dosnumą)

GRAFAS. Na, ką jūs pasakysite, sinjore markize, argi ne gražus daiktelis?

MARKIZAS. Mano manymu, nosinė savo rūšy elegantiškesnė.

GRAFAS. Taip. Bet tarp anos rūšies ir šitos yra didžiausias atstumas.

MARKIZAS. Labai gražu draugijoje girtis didelėmis išlaidomis!

GRAFAS. Ak taip! Aš ir užmiršau, kad savo dovanas jūs duodate visiškai slaptai.

MIRANDOLINA. *(Sau)* Čia aš galėčiau pasakyti: kai du pešasi, trečias laimi.

MARKIZAS. Ir taip, mielosios damos, aš pietauju su jumis.

ORTENZIJA. *(Grafiui)* Atleiskite, su kuo mes turime malonumą?

GRAFAS. Aš – grafas Albafiorita. Jūsų paslaugoms.

DEJANIRA. Štai kaip! Tai labai garsi giminė. Aš ją žinau. *(Ji taip pat artinasi prie grafo)*

GRAFAS. *(Dejanira)* Aš jūsų nuolankus tarnas.

ORTENZIJA. *(Grafiui)* Jūs čia gyvenate?

GRAFAS. Taip, sinjora.

DEJANIRA. *(Grafiui)* Ir dar užtruksite?

GRAFAS. Manau, kad taip.

MARKIZAS. Mielosios damos, jūs pavargsite tiek laiko stovėdamos. Einam į jūsų kambarį, aš pasirengęs jums tarnauti.

ORTENZIJA. *(Niekinamai)* Dėkoju jums. *(Grafiui)* Iš kur jūs kilęs, sinjore grafe?

GRAFAS. Neapolietis.

ORTENZIJA. O, mes neveik iš vieno krašto. Aš iš Palermo.

DEJANIRA. O aš romietė. Bet esu buvusi Neapolyje ir kaip tik vienu reikalu labai norėčiau pasikalbėti su koku nors sinjoru iš Neapolio.

GRAFAS. Aš visas jūsų paslaugoms, sinjoros. Jūs vienos? Su jumis nėra vyrų?

MARKIZAS. Aš su jomis, sinjore grafe, ir jūs joms nereikalingas. Vėliau mes jums pasakysime, kodėl.

ORTENZIJA. Taip, mes vienos, sinjore grafe.

GRAFAS. Mirandolina!

MIRANDOLINA. Sinjore?

GRAFAS. Liepkite paruošti stalą mano kambaryje trims asmenims. *(Ortenzijai ir Dejanirai)* Ar aš galiu jus prašyti?

MARKIZAS. Bet šitos damos jau pakvietė mane.

GRAFAS. Jų gera valia rinktis kavalieriais ką tik nori. Bet mano stalas mažas ir prie jo gali sutilpti tik trys.

MARKIZAS. Aš dar pažiūrėsiu, kaip...

ORTENZIJA. Einam, einam, sinjore grafe. Su ponu markizu mes papietausime kitą kartą. *(Išeina)*

DEJANIRA. Sinjore markize, jeigu rasite nosinę, prisiminkite mane. *(Išeina)*

MARKIZAS. Grafe, jūs man už tai sumokėsite.

GRAFAS. Kas jums nepatinka?

MARKIZAS. Aš – tai aš. Su manim negalima taip elgtis. Žinoma... Ji nori nosinės. Tai negaus nosinės! Mirandolina, saugokite ją: tokių nosinių nesurasi. Briliantų – kiek tik nori. O šitos rūšies nosinių už jokių pinigų nerasi. *(Išeina)*

MIRANDOLINA. *(Sau)* Ak, koks mulkis!

GRAFAS. Mirandolina, jums nebus nemalonu, jeigu aš pabūsiu su tomis damomis?

MIRANDOLINA. Žinoma ne, sinjore grafe.

GRAFAS. Aš tai darau dėl jūsų. Kad jūsų viešbutis daugiau prekiautų ir didėtų jo pajamos. Bet aš visas jūsų. Jums priklauso mano širdis. Mano turtas – jūsų. Naudokitės vienu ir kitu, kaip tinkama. Duodu jums visas teises. *(Išeina)*

23 scena

(Mirandolina)

MIRANDOLINA. Nei dovanos, nei turtas, nepadės jam. Nieko negaus iš manęs. O dar mažiau markizas su savo kvaila globa. Jeigu aš norėčiau regzti intrigėlę su vienu iš jų, tai, žinoma, pasirinkčiau tą, kuris daugiau išleidžia. Bet man nereikalingas nė vienas. Štai aš įsikaliau sau į galvą, kad priversiu įsimylėti kavalierių – ir neatsisakysiu nuo to malonumo, nors man padovanotų briliantų dvigubai daugiau. Pamėginsiu. Aš ne tokia vikri, kaip tos dvi aktorės, bet vis dėlto pamėginsiu. Grafas ir markizas kol kas bus jomis užimti ir paliks mane ramybėje. Ir niekas man netrukdyt sudoroti kavalierių. Tiesa, gali jis ir nepasiduoti. Bet ar gali kas atsilaikyti prieš moterį? Jeigu jai bus duota laiko paleisti į darbą visą savo meną? Kas bėga, tas gali nebijoti, kad bus nugalėtas. Bet kas sustoja, klausosi, domisi, tas vėliau ar anksčiau turi pasiduoti. Nori, ar nenori. *(Išeina)*

ANTRAS VEIKSMAS

1 scena

(Kavalieriaus kambarys su stalu, parengtu pietums, ir kėdėmis)

(Kavaliierius ir jo tarnas, Fabricis)

(Kavaliierius vaikšto po kambarį su knyga, Fabricis stato ant stalo sriubą)

FABRICIS. *(Tarnui)* Pasakyk savo ponui, kad jei jis nori pietauti, tai sriuba ant stalo.

TARNAS. Pasakyk pats.

FABRICIS. Aš bijau. Jis toks piktas.

TARNAS. Ir visai jis nerūstus. Moterų ji, tiesa, nemyli, bet su vyrais jis visai švelnus.

FABRICIS. *(Sau)* Nemyli moterų! Tai kvailys! Nemyli geriausio, kas yra pasualyje! *(Išeina)*

TARNAS. Jūsų malonybe, valgyti paduota.

(Kavaliierius padeda knyga, sėdasi prie stalo, pradeda valgyti. Tarnas atsistoja už jo kėdės su lėkšte po pažastimi)

KAVALIERIUS. Šiandien pietus padavė lyg anksčiau negu visuomet?

TARNAS. Į jūsų kambarį anksčiausia. Sinjoras grafas Albafiorita rėkė, kad jam pirmam paduotų, o šeimininkė liepė pirmiausia nešti jūsų malonybei.

KAVALIERIUS. Aš labai dėkingas jai už dėmesį.

TARNAS. Ji puiki moteris, jūsų šviesybe. Aš tiek mačiau visokių žmonių! Geresnės šeimininkės nemačiau.

KAVALIERIUS. *(Truputį atsigręžia)* Ji tau patinka? Taip?

TARNAS. Jeigu aš nebijočiau padaryti nemalonumą mano ponui, aš eičiau tarnauti pas Mirandoliną.

KAVALIERIUS. Kvailys! Labai tu jai reikalingas! *(Paduoda jam lėkštę, o tas ją pakeičia)*

TARNAS. Tokiai moteriai kaip ji aš pasirengęs tarnauti kaip šuniukas. *(Išeina naujo patiekalo)*

KAVALIERIUS. Velniai griebtų! Visus užkerėjo! Bus juoko, jei ir aš pasiduosiu jos burtams... Bet tiek to! Rytoj aš važiuoju į Livorną. Tegul būna tokia gudri ir padaro tai šiandien, jei gali. Bet tegul žino, kad aš ne iš silpnųjų. Tam, kad aš nugalėčiau savyje pasibjaurėjimą moterimis, reikia kai ko geresnio.

2 scena

(Kavaliarius ir tarnas, kuris ateina su kepsniu ir kitu patiekalu)

TARNAS. Šeimininkė liepė pasakyti, kad jeigu jums nepatiks viščiukas, ji atsiųs jums balandžių.

KAVALIERIUS. Man vis tiek. O kas čia?

TARNAS. Šeimininkė sakė ir liepė atsiminti, jeigu jums patiks padažas. Ji gamino jį savo rankelėmis.

KAVALIERIUS. Kokia ji vis dėlto paslaugi! *(Ragauja)* Puiku! Pasakyk jai, kad man tai labai patinka, aš dėkoju jai.

TARNAS. Klausau, jūsų malonybe.

KAVALIERIUS. Ne, ne "klausau", o eik ir pasakyk tuojau pat.

TARNAS. Tuojau? *(Sau)* Tai stebuklai! Siunčia komplimentus moteriai. *(Išeina)*

KAVALIERIUS. Nuostabus padažas! Niekad nesu valgęs ką nors skanesnio. *(Valgo)* Na žinoma jeigu Mirandolina visuomet taip gamina, jai niekuomet netruks gyventojų. Puikus maistas, puikūs baltiniai. Ir be to, negalima neigti, kad ji simpatiška. Bet labiausiai vertinu jos nuoširdumą. Labai gera savybė. Kodėl nemėgstu moterų? Todėl, kad jos apsimetėlės, apgavikės, pataikautojos. O šitas nuoširdumas...

3 scena

(Kavaliarius ir tarnas)

TARNAS. *(Ieina)* Ji dėkoja jums už gerą nuomonę apie jos menkus sugebėjimus.

KAVALIERIUS. Gerai, sinjore ceremonijų tvarkytojau, šaunuolis.

TARNAS. Dabar ji ruošia, taip pat savo rankelėmis, kitą valgį. Tik nežinau kokį.

KAVALIERIUS. Dabar ruošia?

TARNAS. Taip, sinjore.

KAVALIERIUS. Paduok vyno.

TARNAS. Klausau. *(Eina paimti ropinės)*

KAVALIERIUS. Reikia būti jai dosniu. Labai gera moteris. Užmokėsiu jai dvigubai. Būsiu švelnus, bet rytoj išvažiuosiu.

(Tarnas aneša padėklą su vynu)

KAVALIERIUS. O kaip grafui, ar padavė pietus? *(Geria)*

TARNAS. Taip, sinjore. Ką tik. Jis surengė priėmimą. Pietauja su dviem damomis.

KAVALIERIUS. Su dviem damom? Kas jos tokios?

TARNAS. Jos visai neseniai atvažiavo į viešbutį. Aš nežinau, kas jos.

KAVALIERIUS. Ar grafas buvo su jomis pažįstamas?

TARNAS. Nemanau, bet kai tik jas pamatė, tuojau pakvietė pietauti.

KAVALIERIUS. Koks pasileidimas! Vos tik pamatė moteris, tuojau tempia jas pas save. O tos sutinka. Ir dievai žino, kas jos... Man jos gali būti kuo tik nori, bet jei jos bobos, tai tuo viskas pasakyta. O grafas per tuos pokštus, gulda galvą, išeis šunis lodyti. *(Tarnui)* Sakyk, ar markizas taip pat pietauja?

TARNAS. Jis išėjo ir dar negrįžo.

KAVALIERIUS. Na, duok toliau.

TARNAS. Duodu. *(Keičia lėkštes)*

KAVALIERIUS. Pietauja su dviem damomis! Maloni kompanija, ką ir besakysi! Savo vaipymusi jos man pražudytų visą apetitą.

4 scena

(Tie patys ir Mirandolina su lėkšte)

MIRANDOLINA. Galima?

KAVALIERIUS. Kas ten? *(Duoda ženklą tarnui)*

TARNAS. Ką įsakysite?

KAVALIERIUS. Paimk iš jos rankų lėkštę.

MIRANDOLINA. Atleiskite! Man norėtųsi turėti garbę savo rankomis pastatyti ant stalo. *(Stato lėkštę)*

KAVALIERIUS. Bet juk tai visai ne jūsų darbas.

MIRANDOLINA. Ak, sinjore! O kas aš esu? Bene aš ponija? Tiktai tarnaitė tu, kurie gyvena mano viešbutyje.

KAVALIERIUS. *(Sau)* Koks kuklumas.

MIRANDOLINA. Tiesą sakant, aš mielai pati padavinėčiau. Nedarau to tik kai kuriais sumetimais. Nežinau, ar jūs suprantate mane? O pas jus ateinu neabejodama, laisvai ir drąsiai.

KAVALIERIUS. Dėkoju jums. Koks čia valgis?

MIRANDOLINA. Ragu, kurį aš pati paruošiau.

KAVALIERIUS. Vadinasi, bus labai skanu. Jei jau jūs pati paruošėt, tikriausiai bus gerai.

MIRANDOLINA. Jūs per daug geras, sinjore. Aš nieko nemoku dorai paruošti. O labai norėčiau. Kad tikčiau tokiam kavalieriui kaip jūs.

KAVALIERIUS. *(Sau)* Rytoj važiuoju į Livorną. *(Garsiai)* Jeigu jūs turite reikalų, negaišinkit laiko su manim.

MIRANDOLINA. Nieko, sinjore. Namuose pakanka virėjų ir tarnų. Man būtų malonu išgirsti, kad valgis jums patiko.

KAVALIERIUS. Su malonumu jums tuojau pasakysiu. *(Ragauja)* Gerai! Puiku! Liežuvį galima praryti. Iš ko tai pagaminta?

MIRANDOLINA. Aš turiu savo mažičių paslaptelių. Šitos rankos moka daryti daug gerų daiktų.

KAVALIERIUS. *(Tarnui, truputį jaudindamasis)* Paduok vyno!

MIRANDOLINA. Šitas valgis, sinjore, reikalauja gero vyno.

KAVALIERIUS. *(Tarnui)* Duok burgundiškojo!

MIRANDOLINA. Teisingai. Burgundijos vynas geras. Mano manymu, kaip stalo vynas jis yra geresnis už kurį nors kitą.

(Tarnas stato ant stalo butelį ir vieną taureę)

KAVALIERIUS. Jūs turite puiku skonį viskam.

MIRANDOLINA. Tai tiesa. Aš pasirinku ne dažnai.

KAVALIERIUS. Bet vis dėlto šį kartą jūs pasirinkote.

MIRANDOLINA. Kaip, sinjore?

KAVALIERIUS. Laikydama mane vertu jūsų ypatingo dėmesio.

MIRANDOLINA. *(Atsidusdama)* Ak, sinjore kavalieriau!

KAVALIERIUS. *(Užsidegdamas)* Ką tai reiškia? Kokie čia dūsavimai?

MIRANDOLINA. Aš pasakysiu jums. Aš esu visiems atidi. Ir man skaudu, kai pagalvoju, kad tai ištiesai nedėkingi žmonės.

KAVALIERIUS. *(Atlyždamas)* Aš nebūsiu nedėkingas.

MIRANDOLINA. Jūs neturite ypatingai dėl ko. Jums aš darau tik tai, ką privalau.

KAVALIERIUS. Visai ne. Aš puikiai žinau... Ne toks aš jau netašytas, kaip jūs galvojate. Manimi jums neteks skųstis.

MIRANDOLINA. Visai ne, sinjore, aš nė negalvoju.

KAVALIERIUS. *(Geria)* Į jūsų sveikatą!

MIRANDOLINA. Nuolankiai jums dėkoju. Jūs teikiat man per didelę garbę.

KAVALIERIUS. Puikus vynas.

MIRANDOLINA. Burgundiškasis – mano aistra.

KAVALIERIUS. Gal malonėtumėt? Prašau. *(Siūlo vyno)*

MIRANDOLINA. Ak, ne, dėkoju jums.

KAVALIERIUS. Jūs jau pietavote?

MIRANDOLINA. Pietavau.

KAVALIERIUS. Išgerkite taurelę.

MIRANDOLINA. Aš nenusipelniau tokio dėmesio.

KAVALIERIUS. Aš siūlau iš visos širdies.

MIRANDOLINA. Nežinau, ką ir besakyti... Na gerai, aš išgersiu. Jūs labai malonus.

KAVALIERIUS. *(Tarnui)* Duok dar vieną taureę.

MIRANDOLINA. Ne ne, jei leisite, aš išgersiu iš šitos. *(Ima kavalieriaus taureę)*

KAVALIERIUS. Ką jūs! Aš jau gėriau iš jos.

MIRANDOLINA. *(Juokdamasi)* Nieko nieko, išgersiu, kas liko nuo jūsų.

(Tarnas stato ant padėklo antrą taureę)

KAVALIERIUS. *(Sau)* Ak, išdykėlė! *(Įpila vyno)*

MIRANDOLINA. Aš jau senokai valgiau. Bijau, kad man nebūtų bloga nuo vyno.

KAVALIERIUS. Niekai!

MIRANDOLINA. Gal jūs malonėsite duoti man mažytį gabaliuką duonos?

KAVALIERIUS. Mielai. *(Paduoda jai duoną)* Prašau.

(Mirandolina, laikydama tairę vienoj rakoje ir duoną kitoj, stovi, apsimesdama, kad jai labai nepatogu, ir ji nežino, kaip pamerkti duoną į vyną)

KAVALIERIUS. Jums nepatogu? Ar nenorėtumėt atsisėsti?

MIRANDOLINA. Ak! Ką jūs! Aš neverta tokios garbės.

KAVALIERIUS. Kvailystė! Juk mes vieni. *(Tarnui)* Paduok kėdę.

TARNAS. *(Sau)* Turbūt tai prieš mirtį. Niekuomet nebuvo su juo nieko panašaus. *(Eina kėdės)*

MIRANDOLINA. Neduok dieve sužinos sinjoras grafas arba sinjoras markizas... Vargas tada man.

KAVALIERIUS. Kodėl gi?

MIRANDOLINA. Šimtą kartų jie man siūlė išgerti ką nors arba suvalgyti, ir aš nė karto nesutikau.

(Tarnas atneša kėdę)

KAVALIERIUS. Sėskitės, prašau.

MIRANDOLINA. Labai dėkinga. *(Sėdasi ir dažo duoną į vyną)*

KAVALIERIUS. *(Tarnui)* Klausyk. *(Tyliai)* Kad niekam nesakytum, jog šeimininkė sėdėjo pas mane prie stalo!

TARNAS. *(Tyliai)* Teikitės nesijaudinti. *(Sau)* Tai bent naujiena! Nuostabu!

MIRANDOLINA. Geriu už visa tai, kas teikia malonumą sinjorui kavalieriui.

KAVALIERIUS. Ačiū jums, mieloji šeimininke.

MIRANDOLINA. Šitas tostas neliečia moterų.

KAVALIERIUS. Neliečia? Kodėl?

MIRANDOLINA. Todėl, kad jūs nekenčiate moterų.

KAVALIERIUS. Tiesa, aš niekad negalėdavau jų matyti.

MIRANDOLINA. Ir visada pasilikite toks.

KAVALIERIUS. Aš nenorėčiau... *(Baikščiai žiūri į tarną)*

MIRANDOLINA. Nenorėtumėte sinjore? Ko?

KAVALIERIUS. Klausykit. *(Kalba jai į ausį)* Aš nenorėčiau, kad jūs priverstumėte mane pakeisti charakterį.

MIRANDOLINA. Kokių būdu?

KAVALIERIUS. *(Tarnui)* Išeik.

TARNAS. Įsakysite ką nors paduoti į stalą?

KAVALIERIUS. Liepk išvirti du kiaušinius ir po to atnešk juos čionai.

TARNAS. Kaip juos išvirti, kiet...

KAVALIERIUS. Kaip nori. Prasmek!

TARNAS. *(Sau)* Suprantu. Užsidega mano šeimininkas! *(Išeina)*

KAVALIERIUS. Mirandolina, jūs labai maloni mergina.

MIRANDOLINA. O, jūs juokiatės iš manęs, sinjore?

KAVALIERIUS. Paklauskite. Aš pasakysiu jums dabar teisybę, tikrą teisybę, kuri padės jus išgarsinti.

MIRANDOLINA. Klausysiu su malonumu.

KAVALIERIUS. Jūs pirma pasaulyje moteris, su kuria man buvo malonu sėdėti ir šnekučiuotis.

MIRANDOLINA. Aš pasakysiu jums kodėl, sinjore kavalieriau. Visai ne todėl, kad tai mano nuopelnas. Bet kartais žmonių kraujyje būna priešpriešinės srovės. Simpatija ir abipusis palankumas tarpais atsiranda netgi tarp nepažįstamų žmonių. Juk ir aš jaučiu jums kažką, ko nejaučiu niekam kitam.

KAVALIERIUS. Bijau, kad jūs norite sugriauti mano ramybę.

MIRANDOLINA. Liaukitės, sinjore kavalieriau! Jūs protingas žmogus. Ir turit elgtis, kaip dera protingam žmogui. Nereikia pasiduoti silpnybėms, būdingoms kitiems. Ir jeigu aš pastebėsiu ką nors panašaus, daugiau niekada čia neateisiu. Aš juk taip pat jaučiu viduj kažką, ko nebuvo anksčiau. Ir visai nesirengiu eiti iš proto dėl vyrų. Ypatingai dėl tokio vyro, kuris nekenčia moterų, o dabar, galbūt, norėdamas mane išmėginti ir vėliau pasišaipyti iš manęs, suka man galvą vylingomis kalbomis. Galima man dar lašelį burgundiškojo, sinjore kavalieriau?

KAVALIERIUS. Ech! Na tiek to! *(Pila vyną į savo taurę)*

MIRANDOLINA. *(Koketuodama)* Sinjore kavalieriau!

KAVALIERIUS. Ką įsakysite?

MIRANDOLINA. Susidaužkime! *(Susidaužia)* Tegyvuoja geri draugai!

KAVALIERIUS. *(Ilgesingai)* Tegyvuoja!

MIRANDOLINA. Tegyvuoja... kas myli vienas kitą... Ir susidaužkim be blogų minčių.

KAVALIERIUS. Tegyvuoja!

5 scena

(Tie patys ir markizas)

MARKIZAS. Tai vėl aš. Kas tegyvuoja?

KAVALIERIUS. *(Piktai)* Ką tai reiškia, sinjore markize?

MARKIZAS. Atleiskite, mano drauge. Aš šaukiau. Nieko nebuvo.

MIRANDOLINA. Jums leidus... *(Nori išeiti)*

KAVALIERIUS. *(Mirandolinai)* Palaukit. *(Markizui)* Aš niekuomet neleisdavau sau būti tokiu nemandagiu su jumis.

MARKIZAS. Prašau atleisti. Juk mes draugai. Aš galvoju, kad pas jus nieko nėra. Ir man malonu matyti su jumis mūsų žavią šeimininkę. A? ką jūs pasakysite? Argi tai ne dievo sutvertas perlas?

MIRANDOLINA. Sinjore markize, aš buvau čia patarnauti sinjorui kavalieriui. Man pasidarė truputį negerai ir jis padėjo man duodamas lašelį burgundiškojo.

MARKIZAS. (*Kavalieriui*) tai burgundiškasis?

KAVALIERIUS. Burgundiškasis.

MARKIZAS. Tikras?

KAVALIERIUS. Atrodo. Užmokėta, kaip už tikrą.

MARKIZAS. Aš to vyno žinovas. Duokit man jo paragauti ir aš jums pasakysiu, ar tai tikras, ar ne.

KAVALIERIUS. (*Šaukia*) Ei!

6 scena

(Tie patys ir Tarnas (paduoda kiaušinius))

KAVALIERIUS. Paduokite markizui taurę.

MARKIZAS. Tiktai, prašau, neduokit man mažos taurelės. Burgundiškasis – ne likeris. Norint spręsti apie jį reikia gerokai gurkštelėti.

TARNAS. Aš atnešiau kiaušinius.

KAVALIERIUS. Daugiau nieko nereikia.

MARKIZAS. Ką jūs ten turit?

TARNAS. Kiaušinius.

MARKIZAS. Kiaušinius? Nemėgstu kiaušinių.

(Tarnas išneša kiaušinius)

MIRANDOLINA. Sinjore markize, sinjorui kavalieriui leidus, paragaukit šito ragu, kurį aš pati paruošiau.

MARKIZAS. A, tai kas kita! E, kėdę čionai!

(Tarnas pristumia kėdę ir stato taurę ant padėklo)

MARKIZAS. Šakutę!

KAVALIERIUS. *(Tarnui)* Padėk jam įrankius.

(Tarnas eina įrankių)

MIRANDOLINA. Dabar man geriau, sinjore kavalieriau. Aš eisiu. *(Keliasi)*

MARKIZAS. Padarykit man malonumą, pasėdėkit dar truputį.

MIRANDOLINA. Ne, man reikia apsižvalgyti po namus, kas ten darosi. Ir be to, sinjoras kavalierius...

MARKIZAS. *(Kavalieriui)* Jūs nieko prieš neturėsit, kad ji dar mažumėlę pasilikytų?

KAVALIERIUS. Ko jūs iš jos norit?

MARKIZAS. Aš noriu duoti jai paragauti Kipro vyno, į kurį panašaus jūs neragavote nuo pat savo gimimo. Man norėtūsi, kad Mirandolina pavilgytų lūpas ir pasakytų savo nuomonę.

KAVALIERIUS. *(Mirandolinai)* Na, padarykite malonumą sinjorui markizui, pasėdėkite dar.

MIRANDOLINA. Sinjoras markizas man atleis...

MARKIZAS. Jūs nenorite paragauti mano vyno?

MIRANDOLINA. Kitą kartą, jūsų šviesybe.

KAVALIERIUS. Na, neišeikite.

MIRANDOLINA. Jūs man įsakote?

KAVALIERIUS. Aš prašau jus pasilikti.

MIRANDOLINA. *(Atsisėda)* Klausau.

KAVALIERIUS. *(Sau)* Mano įsipareigojimais jai vis auga.

MARKIZAS. *(Valgo)* Čia tai daiktas! Čia tai ragu! Koks aromatas! Koks skonis!

KAVALIERIUS. *(Tyliai Mirandolinai)* Markizas pavyduliaus, kad jūs greta manęs.

MIRANDOLINA. *(Tyliai)* Tai jo reikalas. Man tai visai nerūpi.

KAVALIERIUS. *(Tyliai)* Aš matau, kad ir jūs nekenčiate vyrų.

MIRANDOLINA. *(Tyliai)* Kaip jūs – moterų.

KAVALIERIUS. *(Tyliai)* Bet mano priešai rengiasi žiauriai atkeršyti man.

MIRANDOLINA. Kokių būdu, sinjore?

KAVALIERIUS. *(Tyliai)* Išdykėlė! Jūs matote labai gerai...

MARKIZAS. Drauge mano, į jūsų sveikatą! *(Pakelia taurę burgundiškojo)*

KAVALIERIUS. Na, kaip jis jums atrodo?

MARKIZAS. Jūs man atleiskite, bet jis niekam tikęs. Štai paragaukit mano kipriškojo.

KAVALIERIUS. Bet kurgi jis, tas garsusis kipriškasis?

MARKIZAS. Čia, pas mane. Aš atnešiau ir noriu suteikti jums visiems malonumą. *(Išima labai mažą buteliuką)* A, kaip?

MIRANDOLINA. Aš matau, kad sinjoras markizas nenori, kad jo vynas apsvaigintų mums galvas.

MARKIZAS. Šitas? Jį reikia gerti po lašelį. Nagi! Taureles mums! *(Atkemša buteliuką)*

(Tarnas atneša taureles)

MARKIZAS. Ne, šitos per didelės. Argi nėra mažesnių? *(Uždengia buteliuką ranka)*

KAVALIERIUS. *(Tarnui)* Duok tas, į kurias varvina rožių aliejų.

MIRANDOLINA. O galbūt mums užteks tik pauostyti jį?

MARKIZAS. *(Uosto)* Puiku! Buketas – tiesiog svaiginantis.

(Tarnas atneša tris mažytes taureles. Markizas lėtai pila į jas vyną, duoda taurelę mirandolinai, ima sau ir kavalieriui ir rūpestingai užkemša buteliuką)

MARKIZAS. Ambrozija! *(Geria)* Tikra ambrozija! Dangaus gėrimas!

KAVALIERIUS. *(Tyliai Mirandolinai)* Ką jūs pasakysite apie tą marmalą?

MIRANDOLINA. *(Tyliai)* Pamazgos nuo butelių.

MARKIZAS. *(Kavalieriui)* Na, kaip jums?

KAVALIERIUS. Nieko sau. Geras.

MARKIZAS. O jums patinka, Mirandolina?

MIRANDOLINA. Aš negaliu apsimesti, sinjore. Nepatinka man. Netikęs vynas! Niekaip negalima pasakyti, kad geras. Aš pritariu tiems, kurie meluoja, bet kas sugeba tai padaryti vienu atveju, padarys ir kitu.

KAVALIERIUS. *(Sau)* Tai į mano daržą. Tik nesuprantu, už ką.

MARKIZAS. Mirandolina, jūs nieko neišmanote apie tuos vynus. Man jūsų gaila. Jūs sugebėjote įvertinti nosinę, kurią aš jums padovanojau, bet apie Kipro vyną jūs nenusimanote. *(Baigia gerti)*

MIRANDOLINA. *(Kavaliერიui tyliai)* Matai, koks pagyrų puodas!

KAVALIERIUS. *(Tyliai)* Aš to nedaryčiau.

MIRANDOLINA. *(Tyliai)* Jūs giriatės tuo, kad niekinate moteris.

KAVALIERIUS. *(Tyliai)* O jūs tuo, kad pavergiate visus vyrus.

MIRANDOLINA. *(Koketiškai ir tyliai)* Ne, ne visus.

KAVALIERIUS. *(Aistringai)* Sakau, visus!

MARKIZAS. *(Tarnui)* Nagi, tris švarias taureles!

MIRANDOLINA. Man daugiau nereikia.

MARKIZAS. Ne ne, nemanykite: ta ne jums. *(Pripila iš savo buteliuko tris naujas taureles)* Balandėli, tavo ponui leidus, nueik pas grafą Albafioritą ir mano vardu pasakyk jam garsiai taip, kad visi girdėtų, jog aš prašiau jo paragauti mano kipriškojo vyno.

TARNAS. Klausau. *(Sau)* Na, nuo šito lašo jie tikrai nepasigers. *(Išeina)*

KAVALIERIUS. Koks jūs dosnus žmogus, pone markize!

MARKIZAS. Aš? Paklauskite Mirandolinos.

MIRANDOLINA. O taip, žinoma!

MARKIZAS. *(Mirandolinai)* O ką, ir kavaliерius matė jūsų nosinę?

MIRANDOLINA. Dar ne.

MARKIZAS. *(Kavaliერიui)* Na, tai pamatysite. *(Slepia buteliuką su vyno likučiais)* Šitą paslėpsiu sau vakarui. Balzamas!

MIRANDOLINA. Žiūrėkit, kad nuo jo nesusirgtumėt, sinjore markize.

MARKIZAS. Žinote, kas mane sargdina?

MIRANDOLINA. Kas? Pasakykite.

MARKIZAS. Jūsų gražiosios akys.

MIRANDOLINA. Nejaugi.

MARKIZAS. Sinjore kavaliерiau, aš ją beprotiškai įsimylėjęs.

KAVALIERIUS. Labai gaila.

MARKIZAS. Jūs niekuomet nesat patyręs meilės moteriai. Bet palaukite – patirsite ir tada pasigailėsite manęs.

KAVALIERIUS. Aš ir taip gailiuosi jūsų.

MARKIZAS. Aš pavydulingas kaip žvėris. Aš leidžiu jai sėdėti greta jūsų tik todėl, kad aš žinau, kas jūs. Jeigu tai būtų kas kitas, aš nepakęščiau nė už šimtą tūkstančių dublonų.

KAVALIERIUS. *(Sau)* Jis pradeda mane pykinti.

7 scena

(Tie patys ir tarnas su vyno buteliu)

TARNAS. *(Markizui)* Sinjoras grafas dėkoja jūsų šviesybei ir siunčia jums butelį Kanarų vyno.

MARKIZAS. O, o! Jis nori savo kanariškuoju atsilyginti už mano kipriškąjį! Nagi, parodyk. Betgi jis pusprotis kažkoks. *(Atsikelia ir ima butelį)* Fu, kokia šlykštynė! Aš jau jaučiu iš kvapo.

KAVALIERIUS. Betgi jūs pirma paragaukite.

MARKIZAS. Nieko nenoriu ragauti. Tai akibrokštas toks pats, kaip ir kiti, kuriuos aš nuolat turiu kęsti iš grafo. Jis nori pralenkti mane, įžeisti ir išprovokuoti kokiam nors išpuoliui. Ir prisiekiu, jis tai pasieks. Įvyks toks sprogimas, kuris kainuos šimtus. Mirandolina, jeigu jūs jo neišvysite, bus dideli įvykiai. Taip, dideli įvykiai. Jis – akiplėša! Aš – tai aš, aš nepakęsiu tokių įžeidimų. *(Išėina ir išsineša butelį)*

8 scena

(Kavaliarius, Mirandolina ir tarnas)

KAVALIERIUS. Vargšas markizas, išėjo iš proto.

MIRANDOLINA. Tikriausiai tulžies išsiliejimo atvejui jis pasigriebė budelį, gydysis.

KAVALIERIUS. Sakau, jis beprotis. Tai jūs jam sumaišėt protą.

MIRANDOLINA. Argi aš tokia, kurios varo vyrus iš proto?

KAVALIERIUS. *(Karštai)* O, žinoma.

MIRANDOLINA. *(Atsistoja)* Sinjore kavalieriau, jums leidus...

KAVALIERIUS. Lukterėkit.

MIRANDOLINA. *(Eina)* Atleiskit man, aš nieko nevarau iš proto.

KAVALIERIUS. Išklauskite mane. *(Atsistoja, bet nesitraukia nuo stalo)*

MIRANDOLINA. Atleiskite.

KAVALIERIUS. *(Įsakmiai)* palaukit, aš jums sakau.

MIRANDOLINA. *(Išdidžiai atsigręžia)* Ko jūs norit iš manęs?

KAVALIERIUS. *(Suglumęs)* Nieko! Išgerkim dar po stikliuką burgundiškojo.

MIRANDOLINA. Na gerai. Tik greičiau. Aš išeinu.

KAVALIERIUS. Sėskite.

MIRANDOLINA. Ne, stačia, stačia.

KAVALIERIUS. *(Tiesdamas jai taurę, švelniai)* Na, šekite.

MIRANDOLINA. Paskutinis tostas ir aš bėgu. To tosto mane išmokė mano senelė.

9 scena

(Kavalierius ir tarnas)

KAVALIERIUS. Labai gerai... Eikit čia! Eikite! Ak, išdykėlė! Pabėgo! Ir paliko man tūkstantį velnių, kurie mane kankina.

TARNAS. Įsakysite paduoti vaisius?

KAVALIERIUS. Nešdinkis po velnių! Tu dar čia!

(Tarnas išeina)

KAVALIERIUS. "O mano akis vien tik jums įsižiėbs štai tuoju". Koks čia paslaptingas tostas? Žinau tave, niekše! Nori pavergti mane, sunaikinti! Bet ji tai daro su tokia nenugalima gracija! Taip švelniai

siekia savo... Ne, išvažiuosiu į Livorną! Nenoriu daugiau matyti jos. Kad nesipainiotų ji daugiau ant mano kelio. Prakeiktos bobos! Prisiekiu, niekuomet daugiau neisiu ten, kur yra bobų.

10 scena

(Grafas, Ortenzija ir Dejanira)

GRAFAS. Keistuolis tas markizas Forlipopolis. Jis aukštos kilmės. To negalima neigti. Bet jo tėvas ir jis pats prašvilpė viską ir dabar jam vos beliko iš ko gyventi. O merginti vis dėlto mėgsta.

ORTENZIJA. Matyti, kad jis nori būti dosnus, bet negali.

DEJANIRA. Jis duoda tą truputį, ką turi, ir nori, kad visi tai žinotų.

GRAFAS. Neblogas būtų tipas vienai iš jūsų komedijų.

ORTENZIJA. Palaukit, greit atvažiuos trupė – mes pradėsime vaidinti. Tada galima bus jį taip pavaizduoti, kad visiems bus linksma.

DEJANIRA. Pas mus yra aktorių, kurie suvaidins jums bet ką taip, kad piršteliu apsilaižysite.

GRAFAS. Bet jeigu jūs norite pasijuokti iš jo, jums reikia ir toliau vaidinti kilmingas damas.

ORTENZIJA. Aš galiu kiek tinkama, o štai Dejanira tuojau baisiausiai klumpa.

DEJANIRA. Mane ima juokas, kai mane laiko kilminga dama.

GRAFAS. Jūs gerai padarėt, kad nesistengėt mane apmauti. Dabar aš turėsiu galimybę truputį palaikyti jus.

ORTENZIJA. Sinjore grafe, jūs būsit mūsų globėjas.

DEJANIRA. Mes draugės ir bendrai naudosimės jūsų malonėmis.

GRAFAS. Aš pasakysiu jums atvirai. Aš jums tarnausiu kiek galėdamas. Bet aš turiu įsipareigojimų, kurie neduoda man galimybės lankyti jus.

ORTENZIJA. Koks nors mažytis prisirišimas?

GRAFAS. Pasakysiu kaip paslaptį. Tai mūsų viešbučio šeimininkė.

ORTENZIJA. Tai tau! Kokia ponija, pamanykit! Aš stebiuosi, sinjore grafe, kad jūs susidėjote su smuklininke.

DEJANIRA. Kaip ten bebūtų, jums geriau tiktų atkreipti savo maloningą žvilgsnį į aktores.

GRAFAS. Teisybę sakant, aš nemėgstu prasidėti su aktorėmis. Šiandien jūs čia, rytoj jūsų nėra.

ORTENZIJA. O argi ne geriau taip, sinjore grafe? To dėka ryšiai neužsitęsia ir žmonės nenusigyvena.

GRAFAS. Kaip ten bebūtų, aš laikau save surištu su ja. Aš myliu ją ir nenoriu jos įskaudinti.

DEJANIRA. Bet kas joje gero yra?

GRAFAS. O, daug!

ORTENZIJA. Nesuprantate, Dejanira? Juk gražuolė! Rausva! *(Rodo judesiais, kad ji nusidažiusi)*

GRAFAS. Ji labai sąmojinga!

DEJANIRA. Betgi tuo atžvilgiu jūs nelyginsit jos su mumis?

GRAFAS. Na, viskas. Kaip ten bebūtų – Mirandolina man patinka. Jeigu norite, kad mes būtume draugai, nekalbėkite apie ją blogai. Priešingu atveju mes susipyksime.

ORTENZIJA. O, sinjore grafe, Mirandolina – tikra Venera!

DEJANIRA. Teisingai, teisingai. Protinga, moka puikiai kalbėti...

GRAFAS. Taigi! Tai man daugiau patinka.

ORTENZIJA. Tokiais menkniekiais mes pasirengusios visuomet jums įtikti.

GRAFAS. *(Žiūri į scenos gilumą)* O! Pažvelkite tenai. Ar pastebėjot, kas dabar nuėjo per salę?

ORTENZIJA. Aš mačiau. O kas?

GRAFAS. Taip pat tiktų jūsų komedijoms.

ORTENZIJA. Kokios jis rūšies?

GRAFAS. Jis negali pakęsti moterų.

DEJANIRA. Koks mulkis!

ORTENZIJA. Turbūt kokia nors moteris paliko jam blogus prisiminimus.

GRAFAS. Nieko panašaus! Jis niekuomet nebuvo įsimylėjęs. Jis nė karto neturėjo noro pabūti moterų draugijoje. Jis niekina visas moteris. Užtenka pasakyti, kad jis nenori žiūrėti dargi į Mirandoliną.

ORTENZIJA. Vargšelis! Einu lažybų, kad jeigu jam tektų turėti reikalą su manim, jis pakeistų savo nuomonę.

DEJANIRA. Tik pamanyk, koks sunkus reikalas! Aš pati imčiaus jo.

GRAFAS. Klausykit, mielosios merginos. Pažaiskime. Jeigu jums pavyktų susukti jam galvą – bajoro žodis, aš duosiu jums puikią dovaną.

ORTENZIJA. Man nereikia jokio atlyginimo. Aš tuo užsiimsiu savo malonumui.

DEJANIRA. Jeigu jūs noirte mums padaryti malonumą, sinjore grafe, prašom. Tik ne aš tai! Mes čia tik truputį pasilinksminsim, kol atvažiuos mūsų aktoriai.

GRAFAS. Abejoju, kad jums bent kiek pavyktų.

ORTENZIJA. Jūs mūsų nepažįstate, sinjore grafe.

DEJANIRA. Mes neturim jokių žavių manierų kaip Mirandolina, bet aukštos visuomenės papročiai mums žinomi truputį geriau.

GRAFAS. Norite, aš pakviesiu jį?

ORTENZIJA. Kaip jums patinka.

GRAFAS. (*Šaukia*) Ei, kas ten!

11 scena

(Tie patys ir grafo tarnas)

GRAFAS. Eik ir paskyk kavalieriui Ripafratai, kad man reikia su juo pasikalbėti, ir kad aš prašiau jį pas save.

TARNAS. Jis išėjo iš savo kambario. Jo ten nėra.

GRAFAS. Paieškok. Aš mačiau, kaip jis nuėjo į virtuvę.

TARNAS. Tuoju. (Išeina)

GRAFAS. (*Sau*) Ko jam prireikė virtuvėje? Turbūt nuėjo barti Mirandoliną, kad jam davė blogus pietus.

ORTENZIJA. Sinjore grafe, aš prašiau sinjorą markizą atsiųsti man batsiuvį, bet bijau, kad man neteks jo matyti.

GRAFAS. Nesijaudinkit. Aš viskuo pasirūpinsiu.

DEJANIRA. O man markizas žadėjo padovanoti nosinę. Tik irgi, galvoju, nieko nebus.

GRAFAS. Rasim ir nosinių.

DEJANIRA. O man ji kaip tik buvo labai reikalinga.

GRAFAS. *(Išima iš kišenės šilkinę nosinę)* Jeigu šita jums tiks, nuolankiai prašau. Ji švari.

DEJANIRA. Labai dėkoju už gerumą.

GRAFAS. Štai ir kavalierius. Geriausia būtų, jei jūs ir toliau vaidintumėt kilmingas damas. Tada jis nori nenori privalės jus išklaudyti, bent iš mandagumo. Pasitraukit truputį į šalį. Nes pamatęs jus – pabėga.

ORTENZIJA. Kaip jo vardas?

GRAFAS. Kavalierius Ripafрата, toskanietis.

DEJANIRA. Vedęs?

GRAFAS. Ne, kur tai! Jis negali matyti moterų.

ORTENZIJA. Turtingas? *(Truputį pasitraukia)*

GRAFAS. O taip! Labai.

DEJANIRA. Ir dosnus? *(Truputį pasitraukia)*

GRAFAS. Lyg ir taip.

DEJANIRA. Tegul ateina.

ORTENZIJA. Greičiau! Ir būkit tikras.

(Abi pasitraukia visai)

12 scena

(Tie patys ir kavalierius)

KAVALIERIUS. Jūs kvietėt mane, sinjore grafe?

GRAFAS. Taip, aš leidau sau jus truputį sutrukdyti.

KAVALIERIUS. Kuo galiu jums patarnauti?

GRAFAS. (*Rodo jam aktores, kurios abi iš karto prieina*) Jūs labai reikalingas štai toms damoms.

KAVALIERIUS. Atleiskite man, aš neturiu nė minutės laiko.

ORTENZIJA. Aš visai nenoriu jūsų varginti, sinjore.

DEJANIRA. Paaukokite man vieną minutę, sinjore kavalieriau.

KAVALIERIUS. Mielos damos, dovanokit man, maldauju jus. Aš turiu skubų reikalą.

ORTENZIJA. Keli žodžiai – ir jūs laisvas.

DEJANIRA. Du žodžiai, ne daugiau.

KAVALIERIUS. (*Sau*) Na, įklampino mane prakeiktas grafas!

GRAFAS. Brangus drauge, kai dvi damos taip prašo, padorumas reikalauja, kad jos būtų išklausytos.

KAVALIERIUS. (*Damoms, rimtu tonu*) Atleiskit man, kuo galiu būti jums naudingas?

ORTENZIJA. Jūs toskanietis, sinjore kavalieriau?

KAVALIERIUS. Taip, sinjora.

DEJANIRA. Jūs turit draugų Florencijoje?

KAVALIERIUS. Ir draugų, ir giminių.

DEJANIRA. Tad štai... (*Ortenzijai*) Kalbėkit pradžioj jūs, mano drauge.

ORTENZIJA. Puiku. Tad štai, sinjore kavalieriau, buvo toks atsitikimas...

KAVALIERIUS. Greičiau, sinjora, maldauju. Aš turiu labai skubių reikalų.

GRAFAS. Na, aš suprantu. Aš jus varžau savo buvimu. Aš išeinu, kad jūs turėtumėt galimybę pasikalbėti visai atvirai. (*Nori išeiti*)

KAVALIERIUS. Na ką jūs, mano drauge, neišeikit...

GRAFAS. Aš žinau, ką turiu daryti. Jūsų nuolankus tarnas, mielosios damos. (*Išeina*)

13 scena

(*Ortenzija, Dejanira ir kavalierius*)

ORTENZIJA. Mums būtų patogiau kalbėtis atsisėdus.

KAVALIERIUS. Atleiskit, man visai nesinori sėdėti.

DEJANIRA. Jūs nelabai mandagus su damomis.

KAVALIERIUS. Teikitės pasakyti, ko jūs pageidaujate iš manęs.

ORTENZIJA. Mums reikalinga jūsų pagalba, jūsų globa ir jūsų geras nusistatymas.

KAVALIERIUS. Kas atsitiko?

DEJANIRA. Mūsų vyrai mus metė.

KAVALIERIUS. *(Išdidžiai)* Metė? Kaip tai? Dvi aukštas visuomenės damas? Kas jūsų vyrai?

DEJANIRA. *(Ortenzijai)* Brangioji, aš užsikirtau. Toliau nebeina.

ORTENZIJA. *(Sau)* Jis toks pasiutęs, kad net ir aš pradėtu klupti.

KAVALIERIUS. *(Rengiasi išeiti)* Sinjoros, prašau atleisti.

ORTENZIJA. Tai šitaip jūs elgiatės su mumis!

DEJANIRA. Kavalierius – ir staiga toks elgesys!

KAVALIERIUS. Atleiskite man. Aš iš tų, kurie labiau už viską myli savo ramybę. Aš matau dvi damas, kurias pametė vyrai. Susigaudyti jų reikaluose – labai sunkus uždavinys. Aš ne toks gudruolis, kokio jums reikia, ir gyvenu tikrai sau. Mano gerbiamos damos, jums netenka laukti iš manęs nei patarimo, nei pagalbos.

ORTENZIJA. Na, gerai. Daugiau nebeapgaudinėsime mūsų mielo kavalieriaus.

DEJANIRA. Keista! Kalbėsime atvirai.

KAVALIERIUS. Kokios čia dar naujos kalbos?

ORTENZIJA. Mes visai ne kilmingos damos.

KAVALIERIUS. Štai kaip!

DEJANIRA. Sinjoras grafas norėjo pasijuokti iš jūsų.

KAVALIERIUS. Pokštas baigtas. Viso geriausio. *(Nori išeiti)*

ORTENZIJA. Palaukite valandėlę.

KAVALIERIUS. Ko jūs pageidaujate?

DEJANIRA. Pabūkit su mumis truputį.

KAVALIERIUS. Aš turiu reikalų. Negaliu daugiau gaišinti.

ORTENZIJA. Mums nieko iš jūsų nereikia.

DEJANIRA. Ir mes žinome, kad jūs nemėgstate moterų.

KAVALIERIUS. Juo geriau, jeigu žinote. Viso gero. *(Nori išeiti)*

ORTENZIJA. Betgi paklauskite – mes ne tokios moterys, kurios gali jums padaryti nemalonumų.

KAVALIERIUS. Kasgi jūs esat?

ORTENZIJA. Aktorės.

KAVALIERIUS. Aktorės! A, tada kalbėkit! Dabar aš jūsų nebijau. Aš labai mėgstu jūsų šutvę.

ORTENZIJA. Ką tai reiškia? Paaiškinkite mums.

KAVALIERIUS. Aš žinau, kad jūs nešiojate kaukę ir scenoje, ir ne scenoje. O jeigu taip, tai ko man bijoti jūsų?

DEJANIRA. Kai aš ne scenoje, sinjore kavalieriau, aš nemoku apsimesti. Visai visai.

KAVALIERIUS. *(Dejanirai)* Kaip jūsų vardas? Sinjora Tiesmukė?

DEJANIRA. Mano vardas...

KAVALIERIUS. *(Ortenzijai)* O jūs turbūt sinjora Šelmė?

ORTENZIJA. Koks jūs mielas, sinjore kavalieriau!

KAVALIERIUS. *(Ortenzijai)* O mėgstate kaulyti dovanėles?

ORTENZIJA. Aš ne tokia kaip...

KAVALIERIUS. *(Dejanirai)* O jūs turit daug simpatijų, gerbiamoji?

DEJANIRA. Su jais aš neturiu reikalų.

KAVALIERIUS. Matote, su jumis aš moku kalbėti jūsiškai, kaip teatre.

ORTENZIJA. *(Nori paimti jį už rankos)* Koks jūs mielas, sinjore kavalieriau!

KAVALIERIUS. *(Suduoda jai per ranką)* Šalin letenėles!

ORTENZIJA. *(Tyliai)* Dieve! Jis elgiasi ne kaip kavalierius, o kaip mužikas!

KAVALIERIUS. Jūs manot, aš negirdžiu? Girdžiu ir sakau jums, kad jūs akiplėšos.

DEJANIRA. Tai man jis tą sako!

ORTENZIJA. Tokiai moteriai kaip aš!

KAVALIERIUS. *(Ortenzijai)* Išdažyta lėlė!

ORTENZIJA. *(Sau)* Asilas! *(Išeina)*

KAVALIERIUS. *(Dejanirai)* Dirbtinės garbanos!

DEJANIRA. *(Sau)* Prakeiktas! *(Išeina)*

14 scena

(Kavaliarius ir jo tarnas)

KAVALIERIUS. Gerai aš sugalvojau, kaip jomis nusikratyti. Ką jos buvo sumaniusios? Sugauti mane į savo žabangus? Kvailės! Tegul dabar eina pas grafą ir papasakoja jam apie tą malonią scenelę. Jeigu tai būtų buvusios damos, man iš mandagumo būtų tekę bėgti nuo jų. Bet kai aš galiu boboms padaryti skandalą, man tai didžiausias malonumas... O štai su Mirandolina man tai nesiseka. Ji pavergė mane savo maloniu elgesiu tiek, kad aš beveik galiu pamilti ją. Bet ir ji moteris, negaliu ja pasitikėti. Reikia bėgti. Ar palaukti iki rytdienos? O jeigu ateisiu šiandien nakvoti, kas man laiduos, kad Mirandolina nepribaigs manęs galutinai? *(Svarsto)* Taip, reikia elgtis kaip dera vyrui.

TARNAS. *(Jeina)* Sinjore.

KAVALIERIUS. Ko tau?

TARNAS. Sinjoras markizas laukia jūsų kambary. Jam reikia pasikalbėti su jumis.

KAVALIERIUS. Ko dar reikia tam kelmui? Pinigų jis iš manęs daugiau nebeištrauks. *(Tarnui)* Tegul laukia. Kai nusibos, išsinešdins. Eik, surask viešbučio tarną ir pasakyk, kad tuojau atneštų sąskaitą.

TARNAS. *(Rengiasi išeiti)* Klausau.

KAVALIERIUS. Palauk. Kad po dviejų valandų, ne vėliau, visi mūsų daiktai būtų sudėti.

TARNAS. Jūs norite išvažiuoti?

KAVALIERIUS. Taip. Atnešk man čia skrybėlę ir špagą. Tik žiūrėk, kad markizas nepastebėtų.

TARNAS. O jeigu jis pamatys, kad aš dedu daiktus?

KAVALIERIUS. Gali jam pasakyti ką tik nori. Supratai?

TARNAS. (*Sau*) Ak, kaip man nesinori išvažiuoti... Mirandolina! (*Išeina*)

KAVALIERIUS. Taip, iš tikrųjų! Nutariau išvažiuoti ir man pasidarė nejauku. Anksčiau to nebūdavo. Pasiliksiu – bus blogai. Ne, reikia greičiau išvažiuoti. Taip. Ateityje dar blogiau kalbėsiu apie bobas. Jos daro mums bloga dargi tada, kai nori padaryti gera.

15 scena

(*Kavaliarius ir Fabricis*)

FABRICIS. Ar teisybė, sinjore, kad jūs reikalavote sąskaitos?

KAVALIERIUS. Taip. Jūs atnešėt?

FABRICIS. Tuoju. Šeiminkė rašo.

KAVALIERIUS. Argi ji rašo sąskaitas?

FABRICIS. Visuomet ji. Dargi tada, kai jos tėvas buvo gyvas. Rašo ir skaičiuoja geriau už bet kokį krautuvės pardavėją.

KAVALIERIUS. (*Sau*) Nuostabi moteris!

FABRICIS. Ir jūs norit taip greit išvažiuoti?

KAVALIERIUS. Taip. Yra reikalų.

FABRICIS. Tikiuosi, jūs manęs nepamiršite?

KAVALIERIUS. Atneškite sąskaitą. Aš žinau, ką turiu daryti.

FABRICIS. Ar ją atnešti jums čia?

KAVALIERIUS. Taip. Aš dabar neisiu į savo kambarį.

FABRICIS. Ir labai gerai padarysite. Ten pas jus sėdi įkyrusis sinjoras markizas. Vaizduoja įsimylėjusį šeiminkę. Tegul sau laižosi. Mirandolina ištekės už manęs.

KAVALIERIUS. (*Įsiutęs*) Sąskaitą!

FABRICIS. Tuoju, tuoju! (*Išeina*)

(Kavaliarius vienas)

KAVALIERIUS. Visi dėl jos kraustosi iš proto. Nieko nuostabaus, kad ir aš pradėdau jausti, jog liepsnoju. Ne. Išvažiuosiu. Nugalėsiu tą tamsią jėgą. Dieve, ką aš matau! Mirandolina! Ko jai reikia iš manęs? Rankose lapelis. Neša man sąskaitą. Ką man daryti? Reikia išlaikyti tą paskutinį šturmą. Po dviejų valandų išvažiuoju.

(Kavaliarius ir Mirandolina su lapeliu rankoje)

MIRANDOLINA. *(Liūdnai)* Sinjore!

KAVALIERIUS. Ko jums, Mirandolina?

MIRANDOLINA. *(Neprieina arčiau)* Dovanokite!

KAVALIERIUS. Eikite čionai.

MIRANDOLINA. *(Liūdnai)* Jūs reikalavote sąskaitos? Aš paruošiau.

KAVALIERIUS. Duokite ją.

MIRANDOLINA. Štai ji. *(Atiduoda sąskaitą, šluostosi akis prijuoste)*

KAVALIERIUS. Kas jums? Jūs verkiate?

MIRANDOLINA. Ne, niekai tai nuo dūmų. Pateko į akis.

KAVALIERIUS. Dūmai? Į akis? Na, gerai. Kiek sąskaitoje? *(Žiūri)* Dvidešimt paolių? Per keturias dienas? Kodėl taip mažai? Dvidešimt paolių?

MIRANDOLINA. Tiek gavosi.

KAVALIERIUS. O du specialūs patiekalai šios dienos pietums? Jie įrašyti sąskaiton?

MIRANDOLINA. Atleiskit. Tai, kuo vaišinu, aš sąskaiton nerašau.

KAVALIERIUS. Vadinasi, tai buvo vaišės?

MIRANDOLINA. Atleiskit už drąsumą. Priimkit tai kaip ženklą... (*Uždengia veidą ir apsimeta verkiančia*)

KAVALIERIUS. Na, kas gi jums?

MIRANDOLINA. Nežinau. Dūmai ar kas kita graužia akis.

KAVALIERIUS. Man būtų nemalonu, jeigu tai bus atsitikę dėl mano kaltės, kai jūs gaminote tuos puikius valgius.

MIRANDOLINA. Jeigu tai būtų buvę tada, aš kentėčiau su džiaugsmu... (*Apsimeta tebeverkiančia*)

KAVALIERIUS. (*Sau*) Ak, jeigu aš neišvažiuosiu! (*Garsiai*) Na, pakaks, pakaks! Štai čia du dulonai. Paimkit juos kaip mano meilės ženklą ir atleiskite man. (*Jis suglumęs. Mirandolina, netardama nė žodžio, sudrimba kėdėje lyg apalpusi*) Mirandolina! Dieve! Mirandolina! Be sąmonės! Nejaugi mane įsimylėjo? Ir kodėl gi? Argi aš neįsimylėjau? Mirandolina, mano brangioji. Velnias! Tai aš pavadinau moterį brangiąja? Taip, bet ji apalpo dėl manęs. O, kokia tu graži! Jeigu aš turėčiau ją kuo atgaivinti! Viešpatie! Neturiu reikalų su bobomis ir nėra pas mane nei spirity, nei druskų... Ei, kas ten! Nieko nėra!.. Greičiau!.. Eisiu pats!.. Vargšėlė! Gražuolėlė mano! (*Išeina*)

MIRANDOLINA. Štai dabar jis visai baigtas. Mes turim daug ginklų prieš vyrus, bet tiktai kada iš karto nepasiduoda, nėra nieko tikresnio ir patikimesnio kaip apalpti. Oi, grįžta... (*Grįžta į ankstyvesnę padėtį*)

KAVALIERIUS. (*Grįžta su qsočiu vandens*) Štai ir aš! Dar neatsigavo! Na žinoma, ji mane myli, gal atsigaus, kai apšlakstysiu jai veidą vandeniu. (*Šlaksto jai veidą*)

(*Mirandolina krustelėja*)

KAVALIERIUS. Drąsiau, drąsiau! Aš čia, brangioji! Ir dabar jau neišvažiuosiu.

18 scena

(*Kavaliarius ir tarnas su špagą ir skrybėlę*)

TARNAS. Štai atnešiau jums špagą ir skrybėlę.

KAVALIERIUS. Nešdinkis.

TARNAS. Lagaminai jau...

KAVALIERIUS. Nešdinkit velniop, prakeiktas!..

TARNAS. Mirandolina!..

KAVALIERIUS. Eik šalin arba aš suskaldysiu tau galvą! (*Užsimoja į jį qsočiu*)

(Tarnas išbėga)

KAVALIERIUS. Niekaip negali atsigauti. Kakta suprakaitavusi... nagi, brangioji Mirandolina, valdykitės! Atverkite akeles. Pasakykite man drąsiai viską viską.

19 scena

(Tie patys, markizas ir grafas)

MARKIZAS. Sinjore kavalieriau!

GRAFAS. Drauge mano!

KAVALIERIUS. (*Sau*) Kad jus velniai griebtų!

MARKIZAS. Mirandolina! (*Pradedą jaudintis*)

MIRANDOLINA. (*Atsistodama*) Och!

MARKIZAS. Aš ją atgaivinau.

GRAFAS. Puikiai padarėte.

MARKIZAS. Tačiau man atrodo, kažkas negalėjo pakęsti moterų.

KAVALIERIUS. Koks jžūlumas!

GRAFAS. Pamintas po kojomis! Jūs taip pat!

KAVALIERIUS. Eikit jūs visi po velnių! (*Sviedžia markizo ir grafo pusėn qgotį į grindis. Ašotis sudūžta. Kavalierius įsiutęs išėina*)

GRAFAS. Jis iš proto išsikraustė!

MARKIZAS. Aš reikalauju satisfakcijos už tokį jžėidimą. (*Išėina*)

MIRANDOLINA. Štai viskas pavyko kuo puikiausiai. Jo širdis užsidegė, įsiliepsnojo, pavirto pelenais! Kad pergalė būtų pilna, man reikia tik vieno. Mano triumfas turi būti viešas. Vyrų gėdai ir moterų garbei.

TREČIAS VEIKSMAS

1 scena

(Mirandolinos kambarys. Lyginimo stalas. Pintinė su baltiniais, paruoštais lyginimui)

(Mirandolina, vėliau Fabricis)

MIRANDOLINA. Na, pramoga baigta. Laikas imtis darbo. Reikia greičiau pradėti laidyti, nes baltiniai perdžius... Fabrici!

FABRICIS. Sinjora!

MIRANDOLINA. Padarykite man paslaugą, atneškite karštą laidynę.

FABRICIS. *(Rimtai nusiteikęs rengiasi išeiti)* Klausau, sinjora.

MIRANDOLINA. Atleiskit, kad varginu jus.

FABRICIS. Prašau, sinjora. Jeigu aš valgau jūsų duoną, tai ir privalau tarnauti jums. *(Nori išeiti)*

MIRANDOLINA. Palaukit. Paklauskite manęs. Jūs visai neprivalote dirbti tuos darbus. Bet aš žinau, kad man jūs viską darote noriai ir aš... Na, gana. Daugiau nieko nesakysiu.

FABRICIS. Aš galiu jums atnešti mėnulį nuo dangaus. Tik aš matau, kad viskas pas mus nuėjo niekais.

MIRANDOLINA. Niekais? Kodėl niekais? Argi aš esu jums nedėkinga?

FABRICIS. Jums nerūpi neturtingi žmonės. Jus vis daugiau traukia dideli ponai.

MIRANDOLINA. Kvailuti mano! Jeigu aš galėčiau viską pasakyti... na, gyviau, gyviau, eikite laidynės.

FABRICIS. Juk aš mačiau viską savo akimis.

MIRANDOLINA. Nagi, sakau! Užteks plepėti tuščiomis! Tempkite man laidynę!

FABRICIS. *(Išeidamas)* Einu, einu. Patarnausiu jums, bet nebeilgai.

MIRANDOLINA. *(Apsimeta kalbančia sau, bet taip, kad girdėtų Fabricis)* Ak, tie vyrai! Kuo daugiau juos myli, tuo blogiau.

FABRICIS. *(Skubiai grįžęs, švelniai)* Ką jūs pasakėt?

MIRANDOLINA. Ar jūs eisit, pagaliau, laidynės?

FABRICIS. Einu, tuojau atnešiu. *(Sau)* Nieko nesupratau. Tai tempia mane aukštyn, tai sviedžia žemyn. Nieko nesuprantu. *(Išeina)*

2 scena

(Mirandolina, vėliau kavalieriaus tarnas)

MIRANDOLINA. Ne, kvailuti, tarnausi man ir paslėpsi kišenėn nuoskaudas! Juokinga, kaip visi vyrai šoka pagal mano dūdelę. Ir tas mieliausias sinjoras kavalierius! Anksčiau mirtinai nekentė moterų, o dabar – panorėsiu, priversiu padaryti bet kokią kvailystę.

TARNAS. Sinjora Mirandolina.

MIRANDOLINA. Ko jums, mano bičiuli?

TARNAS. Mano šeimininkas jus sveikina ir atsiuntė sužinoti, kaip jūs jaučiatės.

MIRANDOLINA. Pasakykite jam, kad puikiai.

TARNAS. *(Paduoda jai auksinį flakonėlį)* Jis sako, kad jūs išgertumėt truputį meliso vandens. Tai jums bus naudinga.

MIRANDOLINA. Ar buteliukas auksinis?

TARNAS. Auksinis. Tikrai žinau.

MIRANDOLINA. Kodėl jis man nedavė to vandens, kai aš buvau taip baisiai apalpusi?

TARNAS. Jis tada neturėjo to buteliuko.

MIRANDOLINA. O iš kur jis dabar atsirado?

TARNAS. Pasakysiu jums paslaptį: jis buvo pasiuntęs mane juvelyro ir pirko iš jo buteliuką. Dvylika cechinų sumokėjo. O po to aš buvau nuėjęs į vaistinę meliso vandens.

MIRANDOLINA. Cha cha cha!

TARNAS. Jūs juokiatės?

MIRANDOLINA. Žinoma, juokiuose. Atsiunčia man vaistus, kai man viskas praėjo.

TARNAS. Pasinaudosite kitą kartą.

MIRANDOLINA. Gerai, išgersiu truputį iš atsargumo... (*Geria*) Dabar nuneškite jam ir padėkokite.
(*Paduoda jam flakoną*)

TARNAS. Tai kad ne. Buteliukas jūsų.

MIRANDOLINA. Kaip tai mano?

TARNAS. Na taip. Šeimininkas pirko jį tyčia jums.

MIRANDOLINA. Tyčia man?

TARNAS. Tiktai neišduokite manęs.

MIRANDOLINA. Nuneškite jam jo buteliuką ir padėkokite mano vardu.

TARNAS. Ką jūs!

MIRANDOLINA. Neškite, sakau jums. Aš neimsiu jo.

TARNAS. Jūs norite jį įžeisti?

MIRANDOLINA. Mažiau kalbėkite! Jūs privalote nunešti. Imkit.

TARNAS. Ką daryti? Nunešti jam? (*Sau*) Na ir moteris! Švaistosi dvylika cechinių. Kitos tokios nebuvo sutikęs ir vargu besutiksiu.

3 scena

(*Mirandolina, paskui Fabricis*)

MIRANDOLINA. Baigtas balandėlis! Visai baigtas baigtutėlis! Bet kadangi tai, ko aš siekiu, buvo daroma ne pasipelnijimo sumetimais, tai aš noriu, kad jis pripažintų, kokia stipri yra moteris, ir ateotyje nedrįstų kalbėti, kad mes esam savanaudiškos arba perkamos.

FABRICIS. (*Įeina susikaupęs su laidyne*) Štai jūsų laidynė.

MIRANDOLINA. Gerai įkaito?

FABRICIS. Taip, labai. Man taip reiktų įkaisti.

MIRANDOLINA. Kokios čia dar naujienos!

FABRICIS. Jūsų sinjoras kavalierius siuntinėja teirautis apie jūsų sveikatą, dovanas siunčia. Man pasakė jo tarnas.

MIRANDOLINA. Visai teisingai, sinjore. Jis atsiuntė man auksinį flakonėlį, o aš pasiunčiau atgal.

FABRICIS. Jūs pasiuntėt atgal?

MIRANDOLINA. Ir dar kaip pasiunčiau! Paklauskite tarno.

FABRICIS. O kodėl jūs jo nepaėmėt?

MIRANDOLINA. Todėl... Todėl, Fabrici, kad... jūs nekalbėtumėt... Na, pakaks apie tai.

FABRICIS. Mirandolina, brangioji mano, aleiskit man!

MIRANDOLINA. Eikit, įkurkit antrą laidynę ir kai įkais, atneškite čia.

FABRICIS. Tuoju einu. Ir patikėkit, jei aš sakau...

MIRANDOLINA. Na, pakaks. Daugiau nė žodžio. Nepykinkit manęs.

FABRICIS. Tyliu, tyliu. *(Sau)* Paika galvelė! O vis dėlto myliu ją. *(Išėina)*

MIRANDOLINA. Ir čia išėjo neblogai: Fabricis liko patenkintas, kad aš nepaėmiau flakonėlio iš kavalieriaus. Tai reiškia mokėti gyventi, mokėti veikti, mokėti viskuo naudotis – elegantiškai, padoriai ir pakankamai laisvai. Ne, ten, kur reikalingas apsukrumas, aš nepadarysiu gėdos savo giminei.

4 scena

(Mirandolina ir kavalierius)

KAVALIERIUS. *(Scenos gilumoje sau)* Štai ji. Nenorėjau eiti, o velnias sugundė.

MIRANDOLINA. *(Pastebėjo jį akies krašteliu; ima stropiai laidyti; sau)* Aha, pasirodė!

KAVALIERIUS. Mirandolina!

MIRANDOLINA. *(Laikydama)* Ak, sinjoras kavalierius. Labas!

KAVALIERIUS. Kaip jūs jaučiatės?

MIRANDOLINA. *(Laido, nežiūrėdama į jį)* Labai gerai, jūsų paslaugoms.

KAVALIERIUS. Aš truputį jsižeidžiau.

MIRANDOLINA. *(Trumpai dėbtelėjusi į jį)* Dėl ko, sinjore?

KAVALIERIUS. Kodėl jūs atsisakėt paimti mažytį flakonėlį, kurį aš jums pasiunčiau?

MIRANDOLINA. *(Laido)* O ką aš su juo turėjau veikti?

KAVALIERIUS. Galbūt prireiktų.

MIRANDOLINA. Aš, ačiū dievui, nelinkusi alpti. *(Laido)* Nė karto gyvenime nebuvo taip nutikę, kaip šiandien.

KAVALIERIUS. Mieloji Mirandolina, nejaugi aš to nelemto atsitiktinumo priežastis?

MIRANDOLINA. *(Laido)* Bijau, kad būtent jūs.

KAVALIERIUS. *(Karštai)* Aš?! Nejaugi?

MIRANDOLINA. *(Laido įnirtingai)* Jūs privertėt mane gerti tą prakeiktą burgundiškąjį ir man pasidarė bloga.

KAVALIERIUS. *(Suglumęs)* Kaip? Ar gali būti?

MIRANDOLINA. *(Laidydama)* O jūs ką galvojate? Niekuomet daugiau nebeateisiu į jūsų kambarį.

KAVALIERIUS. *(Meiliai)* Suprantu. Neateisite daugiau į mano kambarį. Suprantu, kokia čia paslaptis. Taip, suprantu. Bet ateisit pas mane, brangioji, ir jūs būsit patenkinta.

MIRANDOLINA. Laidynė visai atvėso. *(Šaukia į užkulisį)* Fabrici! Jeigu kita laidynė paruošta, duokit čia.

KAVALIERIUS. Padarykite man malonę, paimkite buteliuką.

MIRANDOLINA. *(Tebelaidydama, paniekinamai)* Sinjore kavalieriau, aš dovanų nepriimu.

KAVALIERIUS. Tačiau iš grafo Albfioritos priėmėt.

MIRANDOLINA. *(Laido)* Prievara. Nenorėdama jo įskaudinti.

KAVALIERIUS. O kodėl jūs norite mane įžeisti?

MIRANDOLINA. Ar jums ne vis tiek, kad moteris jus įžeis? Jūs gi neapkenčiate moterų.

KAVALIERIUS. Ak, Mirandolina! Dabar aš jau nebegaliu to pasakyti.

MIRANDOLINA. Sinjore kavalieriau, kurią valandą pateka jaunas mėnulis?

KAVALIERIUS. Aš pasikeičiau ne mėnulio įtakoje. Tą stebuklą padarė jūsų grožis, jūsų nenugalimas žavumas.

MIRANDOLINA. *(Laidydama garsiai juokiasi)* Cha cha cha!

KAVALIERIUS. Jūs juokiatės.

MIRANDOLINA. Norite, kad aš nesijuokčiau? Pats tyčiojate iš manęs ir dar stebitės, kad aš juokiuos?

KAVALIERIUS. Ak, šelme! Aš šaipausi iš jūsų? Aš? Na, paimkite buteliuką.

MIRANDOLINA. *(Laido)* Ačiū ačiū.

KAVALIERIUS. Paimkite arba aš supyksiu.

MIRANDOLINA. *(Šaukia perdėtai garsiai)* Fabrici, laidynę!

KAVALIERIUS. *(Pykdamas)* Imate ar ne?

MIRANDOLINA. Pasiuto! *(Ima buteliuką ir nerūpestingai numeta jį į pintinę su baltiniais)*

KAVALIERIUS. Kam gi jūs jį mėtot?

MIRANDOLINA. *(Šaukia garsiai kaip ir anksčiau)* Fabrici!

5 scena

(Tie patys ir Fabricis su laidyne)

FABRICIS. Štai aš.

MIRANDOLINA. *(Ima laidynę)* Gerai įkaito?

FABRICIS. Labai gerai, sinjora.

MIRANDOLINA. *(Fabriciui švelniai)* Kas jums? kažko lyg susijaudinęs?

FABRICIS. Ne nieko, šeimininke, nieko.

MIRANDOLINA. *(Švelniai)* Jums negerai?

FABRICIS. Duokit man antrą laidynę, jei norit, kad aš ją įkaitinčiau.

MIRANDOLINA. Iš tiesų, aš bijau, kad jūs nesveikuojat.

KAVALIERIUS. Duokit pagaliau jam tą laidynę ir tegul jis išeina.

MIRANDOLINA. Žinot, aš labai jį myliu. Jis mano patikimiausias tarnas.

KAVALIERIUS. *(Nerasdamas vietos, sau)* Negaliu daugiau!

MIRANDOLINA. *(Duoda Fabriciui laidynę)* Imkit ją, mano mielas, pakaitinkit.

FABRICIS. (*Švelniai*) Sinjora šeimininke...

MIRANDOLINA. Na, gyviau, gyviau!

FABRICIS. Na ir gyvenimas! Jaučiu, kad daugiau nebegaliu. (*Išėina*)

6 scena

(*Kavaliarius ir Mirandolina*)

KAVALIERIUS. Tiek meilintis, sinjora, tarnui?..

MIRANDOLINA. Ką jūs norite pasakyti?

KAVALIERIUS. Ką? Jūs domitės juo! Nesunku pamatyti.

MIRANDOLINA. (*Laido*) Aš susidomėjusi tarnu? Geras komplimentas, sinjore... Aš neturiu blogo skonio. Jei aš norėčiau įsimylėti, tai negaišinėčiau savo laiko taip kvailai.

KAVALIERIUS. Jūs verta karaliaus meilės.

MIRANDOLINA. (*Laido*) Būgnų ar vynu?

KAVALIERIUS. Mirandolina, palikim juokus ir kalbėkime rimtai.

MIRANDOLINA. (*Laido*) Kalbėkit, aš jūsų klausau.

KAVALIERIUS. Jūs negalit valandėlei liautis laidžiusi?

MIRANDOLINA. Dovanokit, man būtina iki rytojaus sulaidyti visus tuos baltinius.

KAVALIERIUS. Vadinasi, baltiniai jums svarbiau kaip aš?

MIRANDOLINA. (*Laido*) Žinoma.

KAVALIERIUS. Jūs prisipažįstat?

MIRANDOLINA. (*Laido*) O kaipgi! Tais baltiniais aš naudosisuos, o kokia man nauda iš jūsų?

KAVALIERIUS. Jūs galite manim disponuoti kaip tinkama, jei tik norit.

MIRANDOLINA. Taigi! Jūs nekenčiate moterų.

KAVALIERIUS. Nekankinkit jūs manęs! Jūs atkeršijot pakankamai. Aš jus gerbiu. Aš gerbiu tokias moteris kaip jūs. Jeigu tik jos iš viso egzistuoja. Vertinu jus, myliu ir maldauju jūsų užuojautos.

MIRANDOLINA. Taip mes ir užrašysime. (*Greitai laido ir numeta nat žemės rankogalį*)

KAVALIERIUS. Tikėkit manim. (*Pakelia rankogalį ir paduoda jai*)

MIRANDOLINA. Nesivarginkite, prašau.

KAVALIERIUS. Jūs verta, kad jums tarnautų.

MIRANDOLINA. (*Garsiai juokiasi*) Cha cha cha!

KAVALIERIUS. Vėl juokiatės?

MIRANDOLINA. Juokiuosi todėl, kad jūs šaipotės iš manęs.

KAVALIERIUS. Mirandolina, aš daugiau nebegaliu.

MIRANDOLINA. Jums bloga?

KAVALIERIUS. Taip, man apsvaigo galva.

MIRANDOLINA. (*Nerūpestingai sviedžia jam buteliuką*) Štai jums, jūsų meliso vanduo.

KAVALIERIUS. Nebūkit su manim tokia griežta. Tikėkite manimi, aš jus myliu. Priesiekiu jums. (*Nori paimti ją už rankos, o ji apdegina jį laidyne*) Oi!

MIRANDOLINA. Atleiskite, aš netyčia.

KAVALIERIUS. Iškęsiu. Niekai! Jūs apdeginot mane kur kas stipriau.

MIRANDOLINA. Ką gi aš jums dar apdeginau?

KAVALIERIUS. Širdį.

MIRANDOLINA. (*Juokdamasi*) Fabrici!

KAVALIERIUS. Dėl dievo, nešaukit jo.

MIRANDOLINA. Bet jeigu man reikalinga kita laidynė.

KAVALIERIUS. Palaukite... (*Sau*) Bet ne... Aš pašauksiu savo tarną.

MIRANDOLINA. (*Nori pašaukti Fabricį*) Fabri...

KAVALIERIUS. Priesiekiu dangum – jeigu jis ateis, aš jam sutrupinsiu galvą!

MIRANDOLINA. Labai malonu! Ką, ar man jau nebegalima pašaukti savo tarnų?

KAVALIERIUS. Šaukite kitą. Aš negaliu jo matyti.

MIRANDOLINA. Man atrodo, sinjore kavalieriau, jūs per daug sau leidžiate. (*Nueina nuo stalo su laidyne rankoje*)

KAVALIERIUS. Atleiskit. Aš susijaudinęs.

MIRANDOLINA. Aš eisiu į virtuvę. Suteiksiu jums malonumą.

KAVALIERIUS. Ne, palaukit, brangioji.

MIRANDOLINA. (*Eina*) To dar betrūko!

KAVALIERIUS. (*Eidamas paskui ją*) Atleiskit man.

MIRANDOLINA. Negaliu pašaukti man reikalingo žmogaus.

KAVALIERIUS. (*Eina paskui ją*) Prisipažįstu jums: aš pavyduliauju dėl jo.

MIRANDOLINA. (*Eidama, sau*) Jis bėga paskui mane kaip šunytis.

KAVALIERIUS. Pirmą kartą gyvenime aš jaučiu, kas yra meilė.

MIRANDOLINA. (*Eina*) Niekada gyvenime niekas nediršo man įsakinėti.

KAVALIERIUS. (*Sekdamas ją*) Aš ir nesirengiu jums įsakinėti. Aš jūsų atsiprašau.

MIRANDOLINA. (*Atsigręždama išdidžiai*) Ko jūs norite iš mane?

KAVALIERIUS. Meilės, užuojautos, pasigailėjimo.

MIRANDOLINA. Žmogus, kuriam dar rytą visos moterys buvo šlykščios, dabar maldauja meilės ir užuojautos... Nė girdėti nenoriu. To negali būti! Netikiu aš tuo... (*Sau*) Štai tau! Stipk, dvėsk, mokykis nekęsti moteris! (*Išeina*)

7 scena

(*Kavaliarius vienas*)

KAVALIERIUS. Tebūnie prakeikta ta akimirka, kada aš pirmą kartą pažvelgiau į ją! Įkliuvau į kilpą ir nėra man išsigelbėjimo!

(Kavaliarius ir markizas)

MARKIZAS. Jūs mane įžeidėt.

KAVALIERIUS. Atleiskit, tai buvo netyčia.

MARKIZAS. Jūs mane stebinate.

KAVALIERIUS. Pagaliau juk aš nepataikiau į jus ąsočiu.

MARKIZAS. Vandens lašas padarė dėmę drabužyje.

KAVALIERIUS. Atleiskite dar kartą.

MARKIZAS. Tai įžūlumas!

KAVALIERIUS. Juk aš netyčia! Trečią kartą – atleiskite!

MARKIZAS. Aš reikalauju satisfakcijos.

KAVALIERIUS. Jeigu jūs nenorite man atleisti ir reikalaujate satisfakcijos, aš pasirengęs. Aš nebijau jūsų.

MARKIZAS. *(Keičia toną)* Bijau, kad dėmė neišsivalys. Tai mane labiausiai ir pykina.

KAVALIERIUS. *(Pasipiktinęs)* Jūsų atsiprašo kavaliarius. Ko jums daugiau reikia?

MARKIZAS. Jeigu jūs to nepadarėte tyčia... Pamiškime visa tai.

KAVALIERIUS. Aš sakau jums, kad esu pasirengęs duoti jums kokią tik norit satisfakciją.

MARKIZAS. Nebekalbėkime daugiau apie tai.

KAVALIERIUS. Jūs nežinia kas, o ne bajoras.

MARKIZAS. Tai man patinka! Man pyktis praėjo, tai jūs pradodate niršti.

KAVALIERIUS. Jūsų laimė, kad aš buvau taikingai nusiteikęs.

MARKIZAS. Man gaila jūsų. Aš žinau, kad jūs turite nemalonumų.

KAVALIERIUS. Aš į jūsų reikalus nesikišu.

MARKIZAS. Sinjore moterų priešė, jūs, rodos, įkliuvot? Tiesa?

KAVALIERIUS. Aš?! Kokiu būdu?

MARKIZAS. Labai paprastai. Įsimylėjote!

KAVALIERIUS. Velniai jus griebtų!

MARKIZAS. Ir nėra ką slėpti.

KAVALIERIUS. Palikit mane ramybėj. Priešingu atveju, prisiekiu dangum, jums teks karčiai atgailauti!

(Išeina)

9 scena

(Markizas)

MARKIZAS. Įsimylėjęs, gėdinasi to ir nenori, kad kiti žinotų. O galbūt slepia todėl, kad manęs bijo ir nedrįsta paskelbti save mano varžovu? Kaip apmaudu, kad jis man užtėškė šitą dėmę. Ar negalėjo kaip nors išvalyti? Moterys paprastai turi priemonių dėmėms valyti. *(Apžiūri stalą ir pintinę su baltiniais)* Koks gražus flakonėlis! Auksinis ar bronzinis? Turbūt bronzinis. Būtų auksinis, nesimėtytų čia. Jeigu jame amoniakas, kaip tik bus gerai dėmei pašalinti. *(Atkemša, uosto, ragauja)* Meliso vanduo! Blogiausiu atveju galima ir juo. Pabandysime.

10 scena

(Markizas ir Dejanira)

DEJANIRA. Ką jus čia vienas veikiate, sinjore markize? Kodėl neužeiniate pas mus?

MARKIZAS. A, sinjora grafienė! Aš kaip tikėjau pareikšti jums savo pagarbą!

DEJANIRA. Kuo jūs čia buvote užimtas?

MARKIZAS. O štai, matote? Aš esu labai švarus žmogus. Norėjau pamėginti pašalinti tą dėmę.

DEJANIRA. Kuo?

MARKIZAS. Meliso vandeniui.

DEJANIRA. Ką jūs! Meliso vanduo netinka. Nuo jo dėmė tik padidės.

MARKIZAS. O ko tam reikia?

DEJANIRA. Aš žinau paslaptį, kaip pašalinti dėmes.

MARKIZAS. Tai padarykit man malonę, išmokykit mane.

DEJANIRA. Mielai. Už vieną skudo aš apsiimu pašalinti tą dėmę taip, kad nė žymės neliks.

MARKIZAS. Tam reikalingas jums visas skudo?

DEJANIRA. Taip, sinjore. Nejaugi tai tokios didelės išlaidos?

MARKIZAS. Geriau vis dėlto pabandyčiau meliso vandeniui.

DEJANIRA. Parodykit, ar jis geras.

MARKIZAS. Puikus. Paragaukit. *(Duoda jai buteliuką)*

DEJANIRA. *(Ragauja)* Aš moku daryti geresnį.

MARKIZAS. Jūs darot ir tokius dalykus?

DEJANIRA. Aš mėgstu užsiimti viskuo po truputį.

MARKIZAS. Šauni damutė, šauni! Tai man patinka.

DEJANIRA. O šitas flakonėlis auksinis?

MARKIZAS. Argi nematote? Tikriausias auksas. *(Sau)* Ji neskiria aukso nuo bronzos.

DEJANIRA. Jis jūsų?

MARKIZAS. Mano, bet bus jūsų, jei įsakysite.

DEJANIRA. Labai dėkinga už gerumą. *(Dedasi buteliuką į kišenę)*

MARKIZAS. Jūs, žinoma, juokaujate?

DEJANIRA. Kaip? Juk jūs pats man pasiūlėt.

MARKIZAS. Toks daiktas ne jums. Menkas niekelis. Aš padovanosiu jums ką nors geresnio, jei norite.

DEJANIRA. Ką jūs! Ką jūs! To net per daug man. Dėkoju jums, sinjore markize.

MARKIZAS. Paklauskite. Pasakysiu jums paslaptį. Jis ne auksinis, o bronzinis.

DEJANIRA. Juo geriau. Man jis bus brangesnis už auksą. Visa, kas iš jūsų, man – brangenybė.

MARKIZAS. Na, man daugiau nieko nelieka sakyti. Pasilikit jį sau, jeigu patinka. *(Sau)* Reikės už jį sumokėti Mirandolinai. Kiek jis gali kainuoti? Paolį?

DEJANIRA. Sinjore markize, jūs labai kilniadvasis.

MARKIZAS. Man nepatogu dovanoti jums tokius menkniekius. Aš norėčiau, kad buteliukas būtų auksinis.

DEJANIRA. O man atrodo, kad jis ir yra auksinis. *(Ištraukia iš kišenės buteliuką ir apžiūri jį)* Kiekvienas palaikytų jį auksiniu.

MARKIZAS. Kas mažai matė auksinių daiktų, gali apsirikti. Aš iš karto atskiriu, kas ir kaip.

DEJANIRA. Ir iš svorio jis atrodo lyg auksinis.

MARKIZAS. O vis dėlto ne auksinis.

DEJANIRA. Parodysiu draugei.

MARKIZAS. Tiktai nerodykit Mirandolinai, sinjora grafiene. Ji plepė. Nežinau, ar suprantate jūs mane?

DEJANIRA. Puikiai suprantu. Aš parodysiu jį tik Ortenzijai.

MARKIZAS. Baronienei?

DEJANIRA. Taip taip, baronienei. *(Išeina juokdamasi)*

11 scena

(Markizas, vėliau kavalieriaus tarnas)

MARKIZAS. Juokiasi, kad taip gudriai išviliojo iš manęs buteliuką. Gražiai atrodyčiau, jei jis būtų auksinis. Na, nieko, kaip nors sutvarkysime reikalą. Jeigu Mirandolina pasiges savo buteliuko, užmokėsiu jai už jį... Kai turėsiu pinigų.

TARNAS. *(Ieško ant stalo)* Kur, velniai griebtų, galėjo pasimesti tas buteliukas?

MARKIZAS. Ko jūs ieškot, balandėli?

TARNAS. Buteliuko su meliso vandeniu. Sinjora Mirandolina prašė jį atnešti. Sako palikusi jį čia, bet aš negaliu rasti.

MARKIZAS. Toks bronzinis flakonėlis?

TARNAS. Ne, sinjore, ne bronzinis, o auksinis.

MARKIZAS. Auksinis?

TARNAS. *(Tebeieškodamas)* kaipgi ne auksinis! Pats mačiau, kaip jį pirko už dvylika cechinių?

MARKIZAS. *(Sau)* Kas dabar bus su manim? *(Garsiai)* Kaip taip galima palikti kur papuolė auksinį daiktą?

TARNAS. Ji pamiršo jį. Kur jis dingio? Niekaip nerandu.

MARKIZAS. Man atrodo, kad jis negali būti auksinis.

TARNAS. Auksinis, saku gi jums... Galbūt jūs jį matėt, jūsų šviesybe?

MARKIZAS. Aš? Ne... Nieko nemačiau.

TARNAS. Na gerai! Pasakysiu, kad neradau. Pati kalta. Kodėl neįsidėjo į kišenę. *(Išeina)*

12 scena

(Markizas, vėliau grafas)

MARKIZAS. Nelaimingas markizas Forlipopolis! Padovanojo buteliuką, kuris kainuoja dvylika cechinių, visiškai įsitikinęs, kad jis bronzinis. Kaip aš sutvarkysiu tokį rimtą reikalą? Jeigu aš atimsiu buteliuką iš sinjoros grafienės, tai pastatysiu save juokingon padėtin. Jeigu Mirandolina sužinos, kad jis buvo mano rankose, mano garbei gresia pavojus. Aš bajoras. Aš turiu mokėti. O pinigų nėra.

GRAFAS. Kokia sensacinga naujiena, sinjore markize! A?

MARKIZAS. Kokia naujiena?

GRAFAS. Mūsų atsiskyrėlis, moterų priešas, mūsų kavalierius – įsimylėjęs Mirandoliną.

MARKIZAS. Labai džiaugiuos. Tegul sužino – nori nenori – kokie jos privalumai. Tegul pamato, kad aš nesidomiu tomis, kurios to nevertos. Tegul kankinasi ir sprogsta nuo kančių, nubaustas už savo įžūlumą.

GRAFAS. O jei staiga Mirandolina jam atsakys tuo pačiu?

MARKIZAS. To negali būti. Ji nepanorės mane užgauti. Ji žino, ką aš jai padariau.

GRAFAS. Aš padariau jai truputį daugiau kaip jūs. Bet viskas nuėjo velniop. Mirandolina palankiai žiūri į kavalieriaus merginimąsi ir rodo jam tokį dėmesį, kokio nepatyrėm nei aš, nei jūs. Veikiausiai, kuo daugiau darai moteriai, tuo mažiau ji tai vertina. Jos tyčiojasi iš tų, kurie jas dievina, ir bėgioja paskui tuos, kurie jas niekina.

MARKIZAS. Nejaugi taip yra iš tikrųjų? Negali būti!

GRAFAS. Kodėl negali?

MARKIZAS. Juk jūs nelyginsite kavalieriaus su manimi.

GRAFAS. Argi jūs nematėte savo akimis, jog ji sėdėjo pas jį prie stalo? Ar bent vieną kartą ji leido sau būti taip arti mūsų? Jam duodami ypatingi baltiniai. Jam pirmam paduodama į stalą. Jo valgiai gaminami savo rankomis. Tarnai viską mato ir plepa. Fabricis dreba iš pavydo. Ir paskui tas alpimas – tikras ar apsimestinis – argi tai ne aiškus meilės įrodymas?

MARKIZAS. Kaip? Jam gaminami sultingi ragu, o man pervirta jautiena ir ryžių sriuba? Tai iš tikrųjų mano titulo ir mano vardo įžeidimas.

GRAFAS. O aš! Kiek išleidau dėl jos!

MARKIZAS. O aš! Kiek aš ją nuolat vaišindavau! Girdžiau ją mano brangiu Kipro vynu! Kavalierius nepadarė jai nė mažytės dalelės to, ką padarėme mudu su jumis.

GRAFAS. Na, jis jai taip pat davė dovanų.

MARKIZAS. O ką jis jai padovanojo?

GRAFAS. Auksinį buteliuką su meliso spiritu.

MARKIZAS. *(Sau)* Deja! *(Garsiai)* Iš kur jūs tai žinot?

GRAFAS. Jo tarnas pasakė manajam.

MARKIZAS. Juo toliau, juo blogiau. Vadinasi, dabar aš kai ką esu skolingas kavalieriui.

GRAFAS. Aš matau, ji nedėkinga moteris. Ir aš nutariau baigti su ja. Aš tuoj pat palieku tą šlykštų viešbutį.

MARKIZAS. Ir padarysite visai teisingai.

GRAFAS. Ir jūs, tokios garsios giminės bajoras, privalote išvažiuoti kartu su manim.

MARKIZAS. Atseit... kur aš turiu išvažiuoti?

GRAFAS. Aš rasiu jums butą. Paveskit tai man.

MARKIZAS. Šitas butas... Jis, pavyzdžiui...

GRAFAS. Mes persikelsime pas mano vieną bičiulį. Ir mums tai nieko nekainuos.

MARKIZAS. Gana! Mudu su jumis tokie draugai, kad aš negaliu atsisakyti.

GRAFAS. Išvažiuosim ir atkeršysim tai nedėkingai moteriai.

MARKIZAS. Išvažiuosim, išvažiuosim!.. *(Sau)* O kaip su buteliuku? Aš bajoras, aš negaliu pasielgti negarbingai.

GRAFAS. Nekeiskit sprendimo, sinjore markize. Išvažiuokim iš čia. Padarykit man malonumą ir aš už tai esu visas jūsų paslaugoms.

MARKIZAS. Pasakysiu jums slaptai, taip, kad niekas negirdėtų mano ūkvedys visą laiką vilkina su pinigų persiuntimu.

GRAFAS. Jūs jai skolingas kiek nors?

MARKIZAS. Dvylika cechinų.

GRAFAS. Dvylika cechinų! Bene jūs ištisus mėnesius jai nemokėjot ar ką?

MARKIZAS. Taigi! Aš jai skolingas dvylika cechinų. Aš negaliu išvažiuoti nesumokėjęs. Jeigu jūs malonėtumėt...

GRAFAS. Mielai. Štai jums dvylika cechinų. *(Ima piniginę)*

MARKIZAS. Lukterėkit! Aš dabar prisiminiau, kad ne dvylika, o trylika. *(Sau)* Atiduosiu ir kavaliieriui jo cechiną.

GRAFAS. Dvylika ar trylika – skirtumas nedidelis! Štai jie.

MARKIZAS. Aš jums gražinsiu juos labai greit.

GRAFAS. Neskubėkit, prašau. Aš turiu pakankamai pinigų. Mirandolinai atkeršyti aš nepagailėčiau nė tūkstančio dublonų.

MARKIZAS. Iš tikrųjų nedėkinga moteris. Kiek aš išleidau dėl jos ir ji taip pasielgė su manim!

GRAFAS. Aš sunaikinsiu jos viešbutį. Aš prikalbėjau išvažiuoti ir tas dvi aktorės.

MARKIZAS. O kur aktorės? Kokios?

GRAFAS. Gi buvo čia. Ortenzija ir Dejanira.

MARKIZAS. Kaip? Ar jos ne aukštuomenės damos?

GRAFAS. Kokios ten damos! Aktorės! Dabar atvažiavo visa jų trupė ir išmonė baigta.

MARKIZAS. *(Sau)* O kaipgi buteliukas? *(Garsiai)* Kur jos pervažiavo?

GRAFAS. Kažkur greta teatro.

MARKIZAS. *(Sau)* Bėgu greičiau gelbėti savo buteliuką. *(Išėina)*

GRAFAS. Na, Mirandolina, aš atkeršijau. O kavalieriui už tai, kad jis apsimetė, norėdamas mane apgauti, aš atkeršysiu kitaip.

13 scena

(Kambarys su trejomis durimis)

(Mirandolina viena)

MIRANDOLINA. Kokia aš nelaiminga! Tai įkliuvau! Jeigu kavalierius čia ateis, aš pražuvau. Jis visai sužvėrėjo. Kas, jeigu velnias pašnabždės jam eiti pas mane? Reikia užsklęsti duris! *(Užsklendžia tas duris, pro kurias jėjo)* aš beveik noriu gailėtis to, ką padariau. Tiesa, man buvo linksma, kad paskui mane laktė – ir dar kaip! – išpuikėlis ir moterų priešas. Užtat dabar, kai jame pabudo žvėris, aš drebu ne tik dėl savo gero vardo, bet ir dėl gyvybės. Štai kur nuėjo reikalai. Reikia ką nors rimtai nuspręsti. Aš viena. Neturiu, kas apgina mane. Blogiausiu atveju, žinoma, galėčiau pasikliauti savo Fabriciu. Prižadėsiu už jo ištekėti. Bet... pažadai ir pažadai... kad jam nenusibostų tikėti! Tiesą sakant, būtų neblogai, jei aš už jo iš tikrųjų ištekėčiau. Galų gale santuoka su juo apsaugos ir mano reikalus, ir mano vardą. O mano laisvė nuo to nė kiek nenukentės.

14 scena

(Mirandolina, kavalierius (už scenos), vėliau Fabricis)

(Kavalierius beldžiasi į duris už scenos)

MIRANDOLINA. Beldžiasi į anas duris. Kas tai galėtų būti? *(Prieina prie durų)*

KAVALIERIUS. *(Iš lauko pusės)* Mirandolina!

MIRANDOLINA. *(sau)* Štai jis, draugužis!

KAVALIERIUS. *(Iš lauko pusės)* Mirandolina, atidarykit man!

MIRANDOLINA. *(Sau)* Taip aš ir atidarysiu! Rado kvailę! *(Garsiai)* Ką įsakysite, sinjore kavalieriau?

KAVALIERIUS. *(Iš laiko pusės)* Atidarykit!

MIRANDOLINA. Būkit geras, eikit į savo kambarį ir laukit manęs ten. Aš tuoj ateisiu pas jus.

KAVALIERIUS. *(Iš lauko)* Kodėl jūs nenorit atidaryti?

MIRANDOLINA. Neturiu laiko! Atvažiavo naujų gyventojų. Malonėkite eiti – aš po valandėlės būsiu.

KAVALIERIUS. *(Iš lauko)* Gerai, aš einu. Bet jeigu neateisit – saugokitės! *(Išeina)*

MIRANDOLINA. „Jeigu neateisit – saugokitės.“ Saugokis, jei nueisi. Taip, reikalai vis blogėja. *(Žiūri pro skylutę)* nuėjo, dabar manęs laukia savo kambary. Na, ne. *(Prieina prie kitų durų)* Fabrici! Bus gražu, jei Fabricis norės man atsilyginti ir neateis... O gal kaip nors... Aš dar taip moku pasimaivyti ir pasivaipyti, kad jis neištvers, nors ir akmeninis būtų. *(Šaukia pro kitas duris)* Fabrici!

FABRICIS. *(Jeina)* Jūs šaukėt?

MIRANDOLINA. Eikit čia. Aš turiu kai ką slaptai jums pasakyti.

FABRICIS. Na?

MIRANDOLINA. Kavalierius Ripafrata, pasirodo, įsimylėjęs mane.

FABRICIS. O jūs manot, aš nematau?

MIRANDOLINA. Štai kaip? Jūs pastebėjot? O aš, tiesą sakant, nė nepagalvojau.

FABRICIS. Ak, kokia naivi! Nepagalvojo! Jūs nematėt, kaip jis vaipėsi prieš jus, kai laidėt baltinius? Kaip pavyduliavo dėl manęs?

MIRANDOLINA. Aš pati be gudrybių ir todėl daug ko nepastebiu. Bet ne tai svarbu. Šiandien jis man prišnekėjo tokių dalykų, nuo kurių, užtikrinu jus, Fabrici, aš raustu.

FABRICIS. Na matot! Tai todėl, kad jūs vieniša mergina, be tėvo, be motinos, be nieko. Jeigu jūs būtumėt ištekėjusi, viskas būtų kitaip.

MIRANDOLINA. Dabar aš suprantu, kaip jūs teisingai kalbat. Ir manau, kad man iš tikrųjų reikia tekėti.

FABRICIS. Prisimenate savo tėvą?

MIRANDOLINA. Taip, prisimenu.

(Tie patys ir kavalierius už scenos)

(Kavalierius daužo tas pačias duris kaip ir anksčiau)

MIRANDOLINA. *(Fabriciui)* Beldžiasi.

FABRICIS. *(Garsiai pro duris)* Kas ten?

KAVALIERIUS. *(Iš lauko)* Atidarykit.

MIRANDOLINA. *(Fabriciui)* Kavalierius...

FABRICIS. *(Eina durų atidaryti)* Ko jūs pageidaujate?

MIRANDOLINA. Palaukit, aš išeisiu.

FABRICIS. Ko jūs bijote?

MIRANDOLINA. Mielasis Fabrici, aš nežinau. Man atrodo, aš bijau dėl savo garbės. *(Išeina)*

FABRICIS. Nebijokit, aš jus užstosiu.

KAVALIERIUS. *(Iš lauko)* Atidarykit arba prisiekiu dangum...

FABRICIS. Ką įsakysite, sinjore? Kokie čia riksmi? Padoriame viešbutyje taip nedera.

KAVALIERIUS. Atidarykit duris. *(Laužiasi)*

FABRICIS. Velniai griebtų! Nenorėčiau susikibti su juo. Ei, žmonės! Kas ten! Nieko nėra.

(Tie patys, markizas ir grafas pro vidurines duris)

GRAFAS. *(Duryse)* Kas čia darosi?

MARKIZAS. *(Duryse)* Koks čia triukšmas?

FABRICIS. *(Tyliai, kad neišgirstų kavalierius)* kaip tai jums patinka, sinjorai? Sinjoras kavalierius Ripafrata nori išlaužti duris.

KAVALIERIUS. *(Iš lauko)* Atidarykit arba aš jas nukelsiu nuo vyrių.

MARKIZAS. (*Grafui*) Jis pasiuto! Einam iš čia.

GRAFAS. (*Fabriciui*) atidarykit, aš kaip tik norėjau su juo pasikalbėti.

FABRICIS. Aš atidarysiu, tik žiūrėkit...

MARKIZAS. (*Sau*) Jeigu kas, aš tuoj pabėgsiu.

Fabricis atidaro duris, įeina kavalierius.

KAVALIERIUS. Tūkstantis velnių! Kur ji?

FABRICIS. Ko jūs ieškote?

KAVALIERIUS. Kur Mirandolina?

FABRICIS. Nežinau.

MARKIZAS. (*Sau*) Jis griežia dantį prieš Mirandoliną. Tada viskas tvarkoj.

KAVALIERIUS. Aš ją surasiu, nenaudėlę. (*Eina ir susiduria su grafu ir markizu*)

GRAFAS. (*Kavaliereiui*) Ant ko jūs pykstate?

MARKIZAS. Kavalieriau, mes – draugai.

KAVALIERIUS. (*Sau*) Aš atiduočiau visą pasaulio auksą, kad nepaaiškėtų, jog aš kvailys likau.

FABRICIS. Ko jūs pageidaujate iš šeimininkės, sinjore?

KAVALIERIUS. Aš neprivalau tau duoti ataskaitą. Kai aš įsakinėju, manęs reikia klausyti. Už tai aš moku pinigus ir, prisiekiu, tau teks atsakyti.

FABRICIS. Jūsų malonybė mokate pinigus už padorius ir teisingus patarnavimus. Ir, atleiskite man, jūs negalite reikalauti, kad padori moteris...

KAVALIERIUS. Ką tu pliurpi? Ką tu išmanai? Nesikišk ne į savo reikalus. Aš pats žinau, ką aš jai įsakaiu.

FABRICIS. Jūs įsakėte jai ateiti į jūsų kambarį.

KAVALIERIUS. Eik velniop, niekše, arba aš tau praskelsiu makaulę!

FABRICIS. Stebiuosi jumis...

MARKIZAS. (*Fabriciui*) Tyliau!

GRAFAS. (*Fabriciui*) Išeikite!

KAVALIERIUS. (*Fabriciui*) Nešdinkis lauk!

FABRICIS. (*Įsikirščiuodamas*) Aš sakau jums, sinjore...

MARKIZAS. Eikit gi.

GRAFAS. Eikit.

(*Abu išstumia jį*)

FABRICIS. Velniai griebtų! Štai dabar aš susikibčiau su juo. (*Išeina*)

17 scena

(*Kavaliarius, markizas ir grafas*)

KAVALIERIUS. (*Sau*) Niekšė! Privertė mane veltui laukti.

MARKIZAS. (*Tyliai grafui*) Koks velnias jį apsėdo?

GRAFAS. Argi nematote? Įsimylėjo Mirandoliną.

KAVALIERIUS. (*Sau*) Painiojasi su Fabriciu. Žada tekėti už jo.

GRAFAS. (*Sau*) Štai kada atkeršysiu jam. (*Garsiai*) Sinjore kavaliariau, negerai juoktis iš kitų silpnybių, kai paties širdis tokia trapi.

KAVALIERIUS. Dėl ko jūs darote užuominas?

GRAFAS. Aš žinau jūsų išpuolių priežastį.

KAVALIERIUS. (*Piktai markizui*) Ar jūs suprantate, ką jis kalba?

MARKIZAS. Aš nieko nežinau, mano drauge.

GRAFAS. Aš kalbu ne apie jus. Kalbu apie tai, kad jūs, prisidengdamas pasaka apie neapykantą moterims, stengėtės pavilioti iš manęs Mirandoliną.

KAVALIERIUS. (*Piktai markizui*) Aš?!

MARKIZAS. Aš tyliu.

GRAFAS. Atsigręžkite į mane ir man atsakykite. Jums turi būti gėda dėl savo negražaus pasielgimo.

KAVALIERIUS. Man gėda jūsų toliau klausytis ir nepasakyti, kad jūs meluojat.

GRAFAS. Aš meluoju?

MARKIZAS. *(Sau)* Reikalai, berods, krypta į nemalonią pusę.

KAVALIERIUS. Kuo pagrįsti jūsų įtarimai? *(Markizui piktai)* Grafas pats nežino, ką kalba!

MARKIZAS. Aš laikausi nuošaliai.

GRAFAS. Jūs meluojat.

MARKIZAS. Aš išeinu. *(Nori išeiti)*

KAVALIERIUS. *(Prievarta jį sulaiko)* Palaukite.

GRAFAS. Ir atsakysite man.

KAVALIERIUS. Taip, aš atsakysiu. *(Markizui)* Duokit man savo špagą.

MARKIZAS. Nusiraminkite, pagaliau abu! Mielas grafe, kas jums darbo, kad kavalierius myli Mirandoliną?

KAVALIERIUS. Aš ją myliu? Netiesa! Meluoja tas, kas taip sako!

MARKIZAS. Meluoja? Melas ne mano. Aš to nesakiau.

KAVALIERIUS. Tai kas gi tada?

GRAFAS. Aš tai sakiau. Ir tvirtinu. Ir nebijau jūsų.

KAVALIERIUS. Duokit man špagą.

MARKIZAS. Neduosiu.

KAVALIERIUS. Vadinasi, jūs taip pat mano priešas!

MARKIZAS. Aš esu visų draugas.

GRAFAS. Visa tai negarbingi poelgiai.

KAVALIERIUS. A, velnias! Prisiekiu!.. *(Griebia iš markizo špagą, kuri pasilieka jo rankoj drauge su makštimis)*

MARKIZAS. Neprašudykit man špagos.

KAVALIERIUS. Jeigu aš jus įžeidžiau, aš pasiruošęs patenkinti ir jus.

MARKIZAS. Jūs per daug karščiuojatės. *(Sau liūdnei)* Man labai nemalonu.

GRAFAS. Aš reikalauju satisfakcijos. *(Stoja pozicijon)*

KAVALIERIUS. Jūs ją gausite. *(Nori ištraukti špagą iš makšties, bet ji neina)*

MARKIZAS. Ta špaga jums nežinoma.

KAVALIERIUS. *(Traukia špagą iš makšties)* Ak, prakeikta!

MARKIZAS. Nieko neišeis jums, kavalieriau.

GRAFAS. Aš nenoriu daugiau laukti.

KAVALIERIUS. Pagaliau! *(Ištraukęs špagą mato, kad ji teturi tik pusę ašmenų)* Ką tai reiškia?

MARKIZAS. Jūs sulaužėt mano špagą.

KAVALIERIUS. Kur kita pusė? Makštyse nieko nėra.

MARKIZAS. Ak, tiesa! Visai buvau pamiršęs. Aš ją sulaužiau savo paskutinėje dvikovoje.

KAVALIERIUS. *(Grafiui)* Aš nueisiu špagos atsinešti.

GRAFAS. Ne, prisiekiu, jūs nepabėgsite nuo manęs!

KAVALIERIUS. Bėgti! Aš pasirengęs kautis su jumis nors ir šita nuolauža!

MARKIZAS. Tai ispaniškas plienas. Neapvils.

GRAFAS. Ne taip smarkiai, sinjore fanfarone.

KAVALIERIUS. Jo man pakaks. *(Puola grafą)*

GRAFAS. *(Stoja pozicijon)* Atgal!

18 scena

(Tie patys, Mirandolina ir Fabricis)

FABRICIS. Sustokit, sustokit!

MIRANDOLINA. Sustokite, sinjorai, sustokite!

GRAFAS. *(Pamatęs Mirandoliną)* Prakeiktoji!

MIRANDOLINA. Koks siaubas! Jų rankose špagos!

MARKIZAS. Matote, dėl jūsų.

MIRANDOLINA. Kaip? Dėl manęs?

GRAFAS. Tai vis sinjoras kavalierius. Jis įsimylėjęs jus.

KAVALIERIUS. Aš? Įsimylėjęs? Netiesa! Jūs meluojat!

MIRANDOLINA. Sinjoras kavalierius mane įsimylėjęs? O ne, sinjoras grafe, jūs klystate. Užtikrinu jus, jūs klystate.

GRAFAS. Žinoma, jūs susitarėt.

MARKIZAS. Tai žinoma ir tai matyti.

KAVALIERIUS. (*Piktai markizui*) Kas žinoma? Kas matyti?

MARKIZAS. Aš sakau, jeigu tatai taip, tai žinoma, o jeigu ne taip, tai matyti.

MIRANDOLINA. Sinjoras kavalierius mane įsimylėjęs? Ne! jis tai neigia ir neigdamas mano akivaizdoje mane įžeidžia, žemina, sako man tiesiai apie savo tvirtumą ir mano silpnumą. Pasakysiu teisybę: jeigu man būtų pavykę pavergti jo širdį, aš tai laikyčiau didžiausiu žygdarbiu. Bet žmogaus, kuris nemėgsta moterų, niekina jas, galvoja apie jas blogai, neįmanoma nugalėti. Mano sinjorai, aš atvira ir nuoširdi moteris. Jeigu aš privalau ką prisipažinti, aš tai sakau ir teisybės neslepiu. Aš bandžiau pavergti sinjorą kavalierių, bet nepajėgiau. (*Kavalieriui*) Ar ne tisa, sinjore? Stengiausi, stengiausi, bet nieko nepavyko.

KAVALIERIUS. (*Sau*) Ak! Negaliu žodžio ištart...

GRAFAS. (*Mirandolinai*) Matot, jis sumišo.

MARKIZAS. (*Mirandolinai*) Jam nepakanka drąsos pasakyti „Ne“.

KAVALIERIUS. (*Piktai markizui*) Jūs pats nežinot, ką kalbat.

MARKIZAS. (*Švelniai kavalieriui*) Na, kodėl jūs visą laiką prieš mane?

MIRANDOLINA. Ne! Sinjoras kavalierius negali įsimylėti. Jis žino mūsų gudrybes, žino moterišką klastingumą, nepasitiki žodžiais, netiki ašaromis, juokiasi iš apalpimų.

KAVALIERIUS. Vadinasi, moterų ašaros dirbtinės, apalpigiai melagingi?

MIRANDOLINA. Kaip? Jūs šito nežinojot? Ar tik apsimetat?

KAVALIERIUS. Prisiekiu dangum, toks veidmainiškumas vertas durklo širdin!

MIRANDOLINA. Nesikarščiuokit, sinjore kavalieriau, nes tie sinjorai pagalvos, kad jūs iš tikrųjų įsimylėjęs.

GRAFAS. Žinoma, įsimylėjęs ir negali to paslėpti.

MARKIZAS. Iš akių matyti!

KAVALIERIUS. *(Markizui piktai)* Nieko panašaus.

MARKIZAS. Na, ko jūs vis prieš mane?

MIRANDOLINA. Ne, sinjorai. Jis neįsimylėjęs. Aš tai sakau, tvirtinu ir galiu įrodyti.

KAVALIERIUS. *(Sau)* Nebegaliu daugiau. *(Grafiui)* Grafe, kitą kartą jūs mane rasite su špaga. *(Sviedžia markizo špagą į žemę)*

MARKIZAS. *(Pakelia ją)* Rankena pinigų kainuoja.

MIRANDOLINA. Palaukit, sinjore kavalieriau, čia kalba apie reputaciją. Šitie sinjorai galvoja, kad jūs įsimylėjęs. Reikia įtikinti juos, kad yra atvirkesčiai.

KAVALIERIUS. Nebūtinai.

MIRANDOLINA. Kaip nebūtinai? Palaukit valandėlę.

KAVALIERIUS. *(Sau)* Ką ji vėl sugalvoja?

MIRANDOLINA. Pats tikriausias meilės požymis – pavyduliavimas. Kas nepavyduliauja, tas nemyli. Jeigu sinjoras kavalierius mane mylėtų, jis nepakęstų, kad aš priklausyčiau kitam. O jam tai nesvarbu ir jūs tai pamatysite...

KAVALIERIUS. Kam jūs norit priklausyti?

MIRANDOLINA. Tam, kuriam buvo skyres mane mano tėvas.

FABRICIS. Ar tik ne apie mane jūs kalbate?

MIRANDOLINA. Taip, mielas Fabrici, apie jus. Ir tų sinjorų akivaizdoje aš jums atiduodu savo ranką.

KAVALIERIUS. *(Susijaudinę)* Dieve! Šitam... Aš neišlaikysiu.

GRAFAS. *(Sau)* Jeigu ji išteka už Fabricio, vadinasi, ji nemyli kavalieriaus. *(Garsiai)* Labai gerai! Veskitės ir aš jums pažadu tris šimtus skudi.

MARKIZAS. Mirandolina, geriau kiaušinis šiandien negu višta rytoj. Veskitės ir aš tuoj pat jums duosiu dvylika cechinų.

MIRANDOLINA. Ačiū jums, sinjorai. Man nereikalingas kraitis. Aš neturtinga mergina, neįmantri ir nesmarki. Aš nepajėgiu susukti galvą dideliu ponui. Bet Fabricis mane myli.

KAVALIERIUS. Taip, prakeiktoji! Tekėk už ko nori! Aš žinau, kad tu mane vedžiojai už nosies. Kad mintyse tu džiaugeisi mano pažeminimu. Matau, kad tu tebebandai mano kantrybę. Tu nusipelnei, kad aš durklu atsilyginčiau už tavo gudrybę, kad išplėščiau tavo širdį ir išstatyčiau ją apžiūrėti visoms

melagėms, visoms apgavikėms. Bet tai reikštų pažeminti save dvigubai daugiau negu anksčiau. Aš bėgu nuo tavo akių, prakeikiu tavo vylingus žodžius, tavo ašaras, tavo apsimetimą! Tu parodei man, kokią pražūtingą galią turi mums moterys. Aš patyriau savo kailiu, kad nepakanka neapkęsti moteris – nuo jų reikia bėgti ir tik tokiu būdu galima nuo apsisaugoti. *(Išeina)*

19 scena

(Mirandolina, grafas, markizas ir Fabricis)

GRAFAS. Štai ir kalbėkite po to, kad jis neįsimylėjęs.

MARKIZAS. Jeigu jis dar kartą pasakys, kad aš meluoju, bajoro žodis – aš iššauksiu jį dvikovon.

MIRANDOLINA. Tyliau, sinjorai, tyliau. Jis išėjo ir nebegrįš. Ir jeigu reikalas taip pasibaigė, tai mano laimė. Apgailestauju, bet man iš tikrųjų pavyko suvilioti vargšelį, nors lošimas buvo rizikingas. Nebenoriu daugiau galvoti apie tai, kas buvo. Fabrici, prieik prie manęs, mielasis, duok man ranką.

FABRICIS. Ranką? Palūkėkit, sinjora. Jūs žaidžiate tuo, kad susukate žmonėms galvas, ir dar galvojat, kad aš panorėsiu jus vesti?

MIRANDOLINA. Na, pakaks tau, kvailuti! Tai buvo pokšta, kaprizas, įgeidis! Ir be to, aš buvau laisva mergina ir nieko neprivalėjau klausyti. Kai ištekėsiu, viskas eis kitaip.

FABRICIS. O kaip kitaip?

20 scena

(Tie patys ir kavalieriaus tarnas)

TARNAS. Sinjora šeimininke, aš atėjau atsisveikinti su jumis.

MIRANDOLINA. Jūs išvažiuojate?

TARNAS. Taip. Šeimininkas nuėjo į pašto stotį užsakyti arklių. Jis laukia ten manęs ir bagažo. Važiuojam į Livorną.

MIRANDOLINA. Atleiskit, jeigu aš nepadariau...

TARNAS. Aš negaliu delsti... dėkoju jums ir linkiu viso geriausio. (*Išeina*)

MIRANDOLINA. Išvažiavo, ačiū dievui. Bet vis dėlto mane graužia sąžinė. Išvažiavo jis, žinoma, susisielojęs. Ne, niekuomet daugiau nebekrėsiu tokių išdaugų!

GRAFAS. Mirandolina, ar jūs ištekėsit, ar pasilikssite mergina, būkit tikra, kad aš jums būsiu visada tuo, kuo buvau.

MARKIZAS. Galite pasikliauti mano globa.

MIRANDOLINA. Sinjorai, dabar, kai aš rengiuosi ištekėti, man nebereikalingi nei globėjai, nei dūsautojai, nei dovanos. Iki šiol aš žaidžiau ir tai buvo blogai: aš labai rizikuodavau. Bet daugiau tai niekada nebeprisikartos. Štai mano sužadėtinis!

FABRICIS. Palaukit dar, sinjora.

MIRANDOLINA. Ko laukti? Kas ten dar? Kokios kliūtys? Einam. Duokit ranką.

FABRICIS. Aš norėjau vis dėlto susitarti...

MIRANDOLINA. Koks dar susitarimas? Susitarimas vienas: arba duok ranką, arba važiuok į savo kiemą.

FABRICIS. Aš duosiu ranką, bet vėliau...

MIRANDOLINA. O vėliau aš būsiu vien tik tavo, mielas. Neabejok manimi. Visuomet tave mylėsiu. Tu būsi mano vienintelis.

FABRICIS. (*Duoda ranką*) Negaliu daugiau. Štai jums mano ranka, brangioji.

MIRANDOLINA. (*Sau*) Na, ir čia viskas tvarkoj.

GRAFAS. Mirandolina, jūs didelė moteris. Jūs turite kažkokį sugebėjimą vesti vyrus, kur jūs norite.

MARKIZAS. Be abejo! Jūsų tokios manieros, kad neįmanoma atsispirti.

MIRANDOLINA. Jeigu aš iš tikrųjų galiu tikėtis jūsų malonės, sinjorai, tai pabaigai prašau tik vieno.

GRAFAS. Ko?

MARKIZAS. Sakykite.

FABRICIS. (*Sau*) ko ji dar prašys dabar?

MIRANDOLINA. Maldauju, padarykit man didelę paslaugą ir persikelkite į kitą viešbutį.

FABRICIS. (*Sau*) Čia tai bent! Dabar matau, kad ji mane myli.

GRAFAS. Teisingai. Suprantu ir pritariu. Aš važiuoju. Bet kur aš bebūčiau, tikėkite mano pagarba.

MARKIZAS. Pasakykite, ar jums neprapuolė auksinis flakonėlis?

MIRANDOLINA. Prapuolė.

MARKIZAS. Štai, aš radau jį ir įteikiu jums. Aš išvažiuoju, norėdamas padaryti jums malonumą. Bet kur aš nebūčiau, galite pasikliauti mano globa.

MIRANDOLINA. Manau, kad padorumas ir geri papročiai nekliudo man klausyti jūsų žodžių. Ištekėjusi aš liausiuos buvusi tuo, kuo buvau. O jūs, sinjorai, pasinaudokite tuo, ką matėte, kad ateity nestatytumėt pavojun savo jausmų. Jeigu tai kada nors atsitiktų jums ir jums grėstų tokia nelaimė, toks pralaimėjimas, neužmirškite gautų pamokų ir prisiminkite vieną smuklininkę.

UŽDANGA